EPIGRAMMATVM LIBRI TRES.

Autore Ioanne Owen Britanno. Noui Collegii Oxonienſis nuper Socio.

LONDINI.
Apud *Ioannem Windet*, Sumptibus *Simonis Waterſonii*.
1606.

AD
ILLVSTRISSIMAM HEROInam, Genere, Ingenio, & omni Virtute Nobiliſſimam Dominam
MARIAM NEVILLE

Excellentiſſimi Comitis Dorceſtriæ, Theſaurarii Angliæ filiam: Generoſiſſimi Equitis D. Henrici Neuilli Antiquiſſimi Baronis de Aber-Gevenny filii-Hæredis digniſſimam Coniugem; Honoratiſſimam Patronam Suam.

1. Ad Lectorem.

Clericus es? legito hæc: Laicus? legito iſta libenter;
Crede mihi, inuenies hic quod vterque voles.

D. D. T. Med.

2. Ad D. Ioannem Audoenum de libro.

Quominus edantur, nihil impedit; aut ego carmen
Non ſapio, aut ætas ſi ſapit iſta, leget.
Ingenii tu rere tui tantùm eſſe periclum,
Iudicii tamen eſt alea iacta mei.

Ioan. Hoskins, I. Conſultus.

3. Ad Io. Audoenum de tribus Epigrammatum libellis.

Quicquid habent Veneres Venerum, Chariteſque le-
Quicquid Muſa ioci, quicquid Apollo Salis; (porũ,
Quodcunque eſt Sophiæ, quodcunque eſt artis vbique,
Ingenii aut Genii quicquid vbique viget;
Omne id, Oene, tuis reor inteſſe libellis,
Hæc quando nobis lemmata dia dabas.

Ioan. Bowman Theol.

4. Ad Io. Audoenum.

Quale, rogas, nobis Odoene epigramma probetur?
Dicam. Quale tum parturit ingenium.
Quod breue, quod caſtum, doctum, celere, atque poli-
Quodque habeat multos, & ſine dente, ſales, (tum
Hoc tua Muſa dabit, Genius promittit, & vltra
Confirmat Dominæ mentio prima tuæ.

Tuus Guhelmus Iames Theol.

Quod fuit, eſt, & ſemper erit ſollemne poetis,
Carpimur in libris fœmina, virque tuis,
Iudice me tamen hæc Epigrammata falſa merentur
Laudet vt ingenium vir, mulierque tuum.

Iana. Audoena Oxonienſ.

IOANNIS AV-
D-OENI EPI-
grammatum Li-
ber Primus.

Ad Illuſtriſſimam Heroinam *Dominam Mariam Neuille*

1. Patronam ſuam.

I Nueniant noſtri patronum ſi ubique libelli,
Libros lectori dedico, meque tibi.

2. Ad Lectorem.

Qui legis iſta, tuam reprehendo, ſi mea laudas
Omnia, ſtultitiam; ſi nihil, inuidiam.

3. Ad IO. HOSKINS, I. C.
Poetam Ingenioſiſſimum.
De ſuo libro.

Hic liber eſt mundus: homines ſunt, Hoskine, verſus.
Inuenies paucos hic, ſi in orbe, bonos.

4. Ad Dominam Mariam Neuille,
Patr. Suam.

Si nos Pythagoræ non fallunt dogmata, corpus
Intrarunt Pallas, Iuno, Venuſque tuum.

Tres nam Virtutes te repperiuntur in Vna :
Cum tamen in multis rara ſit Vna tribus.

5. Ad Eandem.

Vt Sol in cœlis, Vt lux in ſole, videtur
Virtus in Vultu ſic habitare tuo.
Spectator quicunque Venit, diſcedit amator,
Aut illum Virtus, aut tua forma capit.

6. Ad eiuſdem filium Thomam Neuille maximæ ſpei puerum.

De Genio tam mira tuo memorantur, Vt omnem
Exuperent, quamuis omnia Vera, fidem.
Qui puerum laudat, ſpem, non rem, laudat in illo,
Non ſpes, ingenium Res probat ipſa tuum.

7. Ad eiuſdem filiam Cœciliam Neuille.

Es ſimilis matri : de te mihi dicere plura
Nil opus eſt : matri te ſimilem eſſe ſat eſt.

8. Noſce teipſum. In Harpalum.

Tu non es tanti, ſis dignus Vt, Harpale, noſci:
Quære aliquid dignum cognitione tua.

9. Ad Cauſidicum.

Si fœlix, rerum potuit qui noſcere cauſas,
Qui noſtis cauſas dicere, quantus homo es!

10. In Ioannem Protum.

Ducturum Vxorem memini te, Prote, minatum:
Ebrius Vxorem ducere nemo poteſt.
Vxori nubas potius, quæ ſobria potum
Ducere te noctu poſſit ab Vrbe domum.

11. In Aulum nobilem ignobilem.

Degener Aule, tuis maioribus omnia debes:
Debebit, credo, nil tibi posteritas.

12. In Hernicum.

Emisti Fatuum bis denis, Hernice, libris:
Emissem tanto non ego te pretio.

13. Venus.

Principium dulce est, at finis amoris amarus,
Læta venire Venus, tristis abire solet.
Flumina quæsitum sic in mare dulcia currunt,
Postquam gustarunt æquor, amara fluunt.

14. Ad D. Gilbertum.

Stare negas terram, nobis miracula narras,
Hæc cùm scribebas, in rate forsan eras.

15. Ad medicos & Iurisconsultos.

Vlceribus Galene vales tantummodo nostris,
Sultitia nostra, Iustiniane, sapis.

16. O tempora, O Mores.

Scaliger annosi correxit tempora mundi,
Quis iam, quis mores corrigat, alter erit?

17. Iudicium Paridis.

Cùm Paris electus Diuis tribus arbiter esset,
Nec præferret vtram sciret vtrique magis,
Maiestas tandem Veneri Iunonia cessit,
Palladis & virtus, omnia vicit amor.

Si nunc iudicium renouata lite subirent,
Vinceret vna duas Iuno-Moneta Deas.

18. Germana veritas.

Mersum in nescio quo verum latitare profundo
Democritus, nemo quod reperiret, ait.
Si latet in vino verum, vt prouerbia dicunt,
Inuenit verum Teuto, vel inueniet.

19. Ad Linum.

Est tibi librorum, Line, copia, doctior esses,
Si tibi librarum copia tanta foret.

20. Ad quendam nobilem Adolescentem.

Quisque senectutem; mortem tibi nemo precatur.
Optatur morbus, non medicina, tibi.

21. Ad quendam pauperem Medicum.

Qui modo venisti nostram mendicus in vrbem,
Paulùm mutato nomine fis Medicus.
Pharmaca das aegroto, aurum tibi porrigit ager;
Tu morbum curas illius; ille tuum.

22. In quandam.

Forma tibi famam peperit; sed filia matrem
Occidit, formam non bona fama bonam.

23. In Marcum.

Esse in natura vacuum cur, Marce, negasti?
Cui tamen ingenij tam sit inane caput.

24. In Scriptores nostri temporis, ad Solinum.

Nunquid in Octauo mendacia plurima vulgus
Edat, an in Quarto, quaris, an in Folio?

In Decimo Sexto mentitos plurima (ſaclo)
Suſpicor Hiſtoricos, quolibet in folio.

25. In Phyllida.

Baſia Phylli aliis dare non vis; at data ſumis.
Nimirum ſcis hac accipiendo dari.

26. Ad eandem.

Ignis Amor ſi ſit, veluti prouerbia dicunt,
Hei mihi quàm tum eſt, frigidus ignis, amor!

27. Impius Atheus.

Vtere temporibus præſentibus, vtere rebus:
Tempus erit, nullum quum tibi tempus erit.
Grammaticus de præterito, dicatque futuro
Tempore, præſenti, dum licet, vtar ego.

28. Epitaphium Athei.

Mortuus eſt, quaſi victurus poſt funera non ſit,
Sic vixit, tanquam non moriturus erat.

29. Optatiuus modus.

Infinitiuo propè par modus Optatiuus:
Optandi finem nam ſibi nemo facit.

30. In Alanam.

Coniugio eſſe iugum non intolerantius vllum;
Nil aliud toto clamat Alana die:
Poſt tot clamores & iurgia, nocte fatetur,
Coniugio nullum ſuauius eſſe iugum.

31. Prophetæ, Poetæ.

Illi de rebus prædicere vera futuris:
Hi de præteritis dicere falſa ſolent.

32. De vita & Morte.

Ad mortem sic Vita fluit, Velut ad mare flumen;
Viuere nam res est dulcis, amara mori.

33. De Vulcano.

Arma faber Martì Vulcanus splendida fecit,
Cornua Vulcano Mars speciosa dedit.
Nimirum hoc operæpretium Vulcane tulisti,
Cornua pro ferro, siccine Glaucus eras?

34. Grammatica Anglica.

Fœmineo generi tribuuntur———
———————Propria quæ Maribus.

35. Liberum Arbitrium.

Arbitrii, pro quo iam in partes scinditur orbis,
Vir libertatem perdidit, Vxor habet.

36. De vita & Venere.

Omnis ad extremum properet licet actio finem,
Oderunt finem Vita, Venusque suum.

37. Campi Elysii.

Obscuri pater Aeneas loca cæca per Orci
Iuisse in campos fingitur Elysios.
Nam pius AEneas infernum ingressus Elisa,
Quis neget in campis quin foret Elisiis?

38. Maritus & Moechus.

Maritus.

Hanc ego mi Vxorem duxi: tulit alter amorem.
Sic Vos non Vobis mellificatis apes.

Moechus.

Moechus.

Hos ego filiolos feci; tulit alter honores.
Sic Vos non Vobis nidificatis aues.

39. Rhetorica Noua.

Qui caret argento, fruſtra Vtitur argumento.
Qui dare ſcit, non qui dicere, Rhetor erit.

40. In Cottam nuper cucullatum.

Induit, Vxoris pertæſus, Cotta cucullum,
Vt mundo moriens exueret cuculum.

41. Inſignia Geneuenſium.

Clauem, Aquilamque gerit duplex inſigne Geneua;
Illud Papatus, hoc habet Imperii.
Hoc inſigne tuum quo iure Geneua tenebis,
Si repetat clauem Roma, Rodolphus auem?

42 In Borbonii Poetæ Nugas.

Quas tu dixiſti Nugas, non eſſe putaſti?
Non dico nugas eſſe, ſed eſſe puto.

43. Fides.

Plurima apud Veteres fidium fit, nulla fidarum
Mentio: priſcorum nam fuit Vna fides.

44. In Paulinum medicum.

Cur Patiens, Pauline, Tuus tibi dicitur ager?
Impatiens morbi ſit licet atque tui.
Te quoniam patitur, patiens tuus ergo Vocatur;
Nam plus quàm morbus torquet eum medicus.

45. In Cottulam:

Si Verum dixit de Socrate Apollo, ſapiſti
Cottula; nam tu ſcis te quoque ſcire nihil.

46. In Fabianam.

Fertilis à multis si terra vocata ferendis,
Fertilis est, multos nam Fabiana tulit.

47. In Auaros Iocus.

Naturam paruo contentam vulgus ineptè
Laudat, & indignè damnat Auaritiam.
Solus enim parcus minimo satiatur auarus.
Nam natura parum sat putat, Ille Nihil.

48. Ad Philopatrum.

Pro patria sit dulce mori licet, atque decorum,
Viuere pro patria dulcius esse puto.

49. Orbis.

In mundo nil constat, in orbem vertitur orbis:
Quid mirum Recti quòd sit in orbe nihil?

50. In Aretinum.

Est modus in rebus, tamen experientia monstrat
In veneris nullum rebus ineße modum.
Mille modos veneris lasciuia repperit, & quod
Natura fieri debuit, arte facit.

51. In Silium.

Atheus es, quia Papistam tibi non licet esse.
Et Protestantem non libet esse tibi.

52. In Atheos.

Nulla domus domino caruit, vos hanccine tantam
Nullius Domini creditis esse domum?

53. Medicus.

Accipit oblatum Medicus, dare non solet aurum.

Pharmaca

Pharmaca dat medicus, non ſolet accipere.
Ordonner *medicos, agros* Or donner *oportet.*
Alterius ſic res altera poſcit opem.

54. Iuriſconſultus.

Iuriſprudentes, prudentes iure vocantur.
Tam benè cum ſtudeant prouideantque ſibi.

55. Aulicus.

Si bonus es, melior, non maior tempore fies.
Si magnus, maior tempore, non melior.

56. Ad Marcum luſcum.

Vnus, Marce, deeſt oculus tibi: ſufficit vnus.
Plura vident oculi, non meliora, duo.
Sunt mihi bina aures, tamen his nihil audio, verè.
Bini oculi, video nil tamen hiſce, boni.

57. In Paulum.

Ne pereat tua fama, ſtruis tibi, Paule, ſepulcrum.
Tanquam non poſſint ipſa ſepulcra mori.

58. Secretum contra Canitiem.
Ad Bithynicum.

Ne tua ſit poſthac, Bithynice, cana ſenectus,
(O te felicem) calua iuuenta facit.
Probatum eſt.

59. In Theodorum.

Ducentem ad cœlos Theodorus, coniuge ducta,
Credidit anguſtam ſe reperiſſe viam.
Eſſe videbatur Theodoro qua via cœli,
Duxit ad infernum; nam via lata fuit.

60. Apollo

60. Apollo & Muſæ.

Muſa ſunt generis muliebris, Apollo virilis:
Vnus enim Muſis præſtat Apollo nouem.

61. In Alanum iam ſenem.

Vxoris cubito cubitum coniungit Alanus,
Et ſolet hunc dulcem dicere concubitum.

62. Calend. Ianuar.

Munera diuitibus non dat, ne dando rogaret,
Pauperibus donat nil, quia pauper, Olus.
Expectans meliora datis, dat munera Quintus,
Quodque verebatur poſcere, dando petit.

63. In Pontiam.

In mare Cornutos iaciendos Pontius inquit.
Pontia reſpondit, Diſce natare prius.

64. Opus tenebrarum.

Seruandam ad Speciem, qua non magis vtilis vlla,
Res Indiuiduo nulla nocua magis.

65. Mentiris.

Mentiris? caue militibus ne dixeris vnquam,
Maius eo nullum dedecus eſſe putant.
Mentiris, tantum qui dedecus eſſe putatis,
Mentiri quare creditis eſſe decus?

66. In Hypocritam.

Nil iuras, metuiſque ſuperſtioſus haberi.
Omnia mentiris, relligioſus homo es.

67. Androgynus.

In quo Mercurii facies, Veneriſque videtur,
Nec vir, nec virgo eſt Hermaphroditus. Homo eſt.

68. Venus.

68. Venus.

Vsque fluit fugitiuus amor, refluitque vicissim,
Vt mare, quid mirum? nam Venus orta mari.
Nulla fides Veneri, leuis est, interque planetas
Ponitur, haud inter sidera fixa, Venus.

69. In Riuales.

Vnusquisque sibi vult Phyllida solus habere.
Crede mihi non est hic amor, Inuidia est.

70. Mulier.

Dicta fuit mulier quasi (a) *Mollior, est tamen Eua*
Non de carne sui sumpta, sed osse viri.

(a) Varro de ling. lat.

71. Medicorum & Iurisconsultorum cognatio.

Iurisconsultorum idem status, & Medicorum est,
Damna quibus licito sunt aliena lucro.
Hi morbis aegrorum, aegrorum litibus illi
Dant patienter opem, dum potiantur opum.

72. De Pamphilo ad Philippum.

Non patitur vacuum in rebus natura, Philippe:
Naturam sequitur Pamphilus ergo ducem.

73. Ad Caluum Lat. Ap.

Arboribus redeunt crines, & gramina campis,
At capitis frondes non rediere tuo.

74. Nilo negli occhi, Ætna nel cuore.

Frigidus ardentes intrauit Nilus ocellos,
Dum cor AEtnaeo carpitur igne meum.
Nec tantus fluuio lacrymarum extinguitur ardor,
Nec tanti fletus flumina siccat amor.

Sic

Sic sibi discordes, exercent vim tamen ambo
In me concordes, Ignis, & vnda suam.

75. Cæteris Paribus.
In Camillam.

Pœta Camilla procis ambita & amata duobus;
Quorum pulchellus, sed brevis alter erat.
Non formosus erat, sed erat longissimus alter.
Vtrum horum mauis? Virgo rogata rudis,
Continuò hunc lustrans oculis, & brachia longa,
Nasum, crura, pedes, omnia longa videns,
Prudenter respondit ad hoc magis, anne pudenter?
Hunc longum volo, si Cætera sunt paria.

76. De Gigantibus & Nanis.

Monstra, Gigas, Nanusque, duo contraria formis.
Vir Gigas immanis, Nanus inanis homo.

77. In duos Abbatis Spurios.

In templo orantes reliquis cum fratribus vnà,
Vos duo non fictè dicitis, Abba pater.

78. Sacerdotes.

Presbyteri vxores duxere, quid inde lucrantur?
Scilicet in Decimis hoc habuere priùs.

79. Participium.

Cum verbum sit Erat, mus nomen, quid sit Erasmus,
Ingenio lector colligat inde suo.

80. Casus. Ad Iurisconsultos.

Cum propria imprudens coniux vxore coiuit,
Quam falsa alterius credidit esse viri.

Hoc

Hoc genitum cœtu, Conſulti iuris & æqui,
Legitimè natum dicitis, anne nothum?

81. De Aurora.

Miraris lucem ſummo quod mane priorem
Sole vides? Lux eſt condita ſole prior.

82. De Die.

Sit nox centoculo quamuis oculatior Argo,
Plus vno cernit lumine luſca dies.

83. De Nocte.

Induitur triſtem cur Nox atrata colorem?
Luget defunctum nox, quaſi nupta, diem.
Conſolarentur mœſtam niſi ſidera noctem,
Opprimeret reducem nos dolor ante diem.

84. In Marcum.

Carmine Marce tuo laudas me, fallor an hoc te,
Vt tua collaudem carmina, Marce facis?

85. Mors.

Reſtituunt furtum fures, & rapta latrones;
Omnia mors aufert, reſtituitque nihil.

86. Ad amicum.

Cum ſis dimidium domina, quam diligis vnam,
Dimidiumque tuus, parte quota meus es?
Te ſcribis tamen vſque meum; qui coniuge ducta
Vix tuus es, pacto quo meus eſſe potes?

87. Vir bonus.

Si quicquid rarum, carum eſt, pretiumque meretur,
Crede mihi res eſt Vir pretioſa Bonus.

88. An

88. An olde knaue.

Ex nigro mentum ſenio mutatur in album,
Candida quæ fuerat mens tibi, facta nigra eſt.

89. In Paulinum.

Quicquid ab antiquo Pauline rogaris amico,
Hoc te facturum cras mihi ſemper ais.
Viſne tibi dignas reddam pro munere grates?
Gratia pro meritis Cras referenda tibi.

90. In Fucatas.

Quæ pictas geritis facies, Vos iure poteſtis
Dicere cum Flacco, Puluis & Vmbra ſumus.

91. In Cottam.

Totus es Vxoris, non ſolus, Cotta, Camille,
Sola tua eſt, at non tota Camilla tua eſt.

92. Politicus.

Diſſimula, ſimula, quoties occaſio poſcit,
Moribus Vt morem, temporibuſque geras.
Temporibus, qui ritè ſapis, ſeruire memento
Omnibus, Vt tempus ſeruiat omne tibi.

93. In Venerem.

Cur Venus illicitum ſequitur Vulcania Martem?
Vulcanus licita claudicat in Venere.

94. In Damianum.

Nemo ſimul Dominis par eſt ſeruire duobus.
Tu ſeruis Domina, non igitur Domino.

95. In Marcum.

Barba tibi creuit, ceciderunt, Marce, capilli,
Inde tibi grauis eſt barba, caputque leue.

96. Strena

96. Strena Calend. Ianu. 1603.
Ad D. Io. Hoskins.

Ambiguos tecum peragens ſocialiter annos
Oxonia iuuenis, Wintoniaque puer,
Sæpe tuum in dubijs ſine fuco expertus amorem
Rebus, & indubiam ſum ſine fraude fidem:
Hoc tibi mnemoſynon me mittere iuſſit amoris
Qui mihi te iunxit, me tibi Vinxit Amor.

97. In Epicharmum.

Cur non Vis, Epicharme, mori, Vis mortuus eſſe?
Vis Epicharme mori, ſed ſine morte mori.
Fert mortem dolor, aufert mors optata dolorem:
Eſt igitur peior morte, Epicharme, dolor.

98. In Phyllida.

Sicut equo iaculans Parthus fugit & ferit hoſtem,
Phyllis amatorem ſic fugiendo capit.

99. In Hallum Grammaticaſtrum.

Sum Famoſus adhuc ieiunus dum foret Hallus,
Infamis nunc ſum, cum ſatur eſſet, ait.

100. De Magnete.

Cuncta trahunt ad ſe Magnetes aurea, ſicut
Ad ſe Magnetes ferrea cuncta trahunt.
Tecum nil mihi ſit gens aulica, docta rogare,
Cum das parca ſatis, prodiga quando petis.
Omnia te aduerſum ſpectantia, nulla retrorſum,
Munera me terrent, Vt nihil inde petam.

101. Mors.

Mors quid ſit rogitas? ſi ſcirem mortuus eſſem.
Ad me, cum fuero mortuus, ergo Veni.

102. Cliens.

102. Cliens.

Cantabunt reduces coram latrone Clientes:
Semper enim vacuus currit ab vrbe Cliens.

103. In Zoilum.

Quòd mores accuſo malos, me, Zoile, carpis,
Conſcius an forſan quòd reprehendo tuos?
Cur tibi pra reliquis metuas? fortaſſe ego, mores
Cum reprehendo malos, tum reprehendo meos.

104. Children and Fooles tell truth.

Anglica veridicos dicunt prouerbia ſtultos,
Ergo Anglis verum dicere, Stultitia eſt.

105. In Caluum.

Certa tuæ frontis fuerat menſura, priuſquam
Neſcio qua frondes abſtulit aura tuas.
Ex quo decuſſi tibi ſunt de vertice crines,
Perpetuæ frontis iam caput inſtar habes.
Quanta tibi nunc ſit frons, dicere non potes ergo;
Fronti null a fides eſt adhibenda tuæ.

106. In Eundem.

Calue meos nunquam potui numerare capillos,
Nec tu (nam nulli ſunt) numerare tuos.

107. Apologia Fortunæ.

Nulla mala eſt fortuna, aqua omnibus, omnibus vna,
Spem dat pauperibus, diuitibuſque metum.

108. In Cottam.

Intraſſet calidum nuper cùm Cotta lupanar,
Dicitur, infecta Re, rediſſe domum.

109. In

109. In Procillum Magnatem.

Si non audires dicentem falsa, Procille,
Auderet falsum dicere nemo tibi.

110. Ad Paulum Iurisconſ.

Inter te, Dominamque tuam ſic diuidis annum,
Vt vix dimidia parte ſit ille tuus.
Coniugis vna tua pars, dicta Vacatio; nempe
Tum vacat vxoris rebus adeſſe tibi.
Altera pars non tota tua eſt, rem quando relictã
Negligis vxoris, remque clientis agis.
Terminus, hac anni pars litigioſa vocatur
Non malè: nam Venerem terminat ille tuam.

111. Ad eundem.

Terminus eſt nullus tibi, nulla vacatio lucri,
Totus enim lucro, litigiiſque vacas.

112. Ad Marinum.

A lecto ſurgit quoties intacta, Marine,
Coniux, in vultus irruit vnge tuos.
Infenſam blandè alloqueris, ſed inania perdis
Verba: ſatisfiers re cupit illa ſibi.

113. Chirurgus.

Bella magis, pacemne precer? mihi ſeruit vtrumque;
Ambo patrons Marſque Venuſque mei.

114. Lues Venerea.

Italia terra mihi patria eſt, Gallique parentes,
Gallicus, in dubio eſt, Italicuſ-ne vocer.

115. Calumniatores. Adulatores.

Dixit Anaxagoras atram eſſe niuem, grauis autor:
Hac ætas multos vidit Anaxagoras.

Laudauit niueas Corui Vulpecula pennas:
Hei mihi, quot Vulpes fæcula noſtra ferunt?

116. In Ponticum.

Te mihi dixiſti reſipiſcere, non tibi credo
Pontice, qui nunquam te ſapuiſſe ſcio.

117. Herculeus labor decimus tertius.

Coniugis ingentes animos, linguamque domare,
Herculis eſt decimus tertius iſte labor.

118. Mars, Mors.

Bella famem, peſtemque fames mortalibus affert,
Eſt igitur bellum peius Vtroque malum.
ω mega noſtrorum MOrs eſt, MArs Alpha malorum:
In bello diſtant ωmega & Alpha parum.

119. In Cynthiam.

Sint Vtinam ſimiles forma tibi, Cynthia, mores,
Sitque tibi tam mens candida, quam manus eſt.

120. In Gelliam.

Dum pecces ſine teſte, putas te Gellia tutam,
Quanquam turpe nihil tu ſine teſte facis.

121. In Albinum.

Nunc tua res agitur, paries nam proximus ardet,
Albinum Fœlix obuius admonuit.
Vxorem facto properans Albinus in ipſo
Repperit, O, inquit, Nunc mea res agitur.

122. In Claudium Philoſophaſtrum.

In tres partitus ſpecies bona, Claudius ager,
Pauper, & Inſanus, nil habet ipſe trium.

123. De

123. De Bardella latrone Mantuano.

Bardellam Monachus solans in morte latronem,
Euge, tibi in Cœlo cœna paratur, ait.
Respondit Bardella, Hodie ieiunia seruo,
Cœnabis nostro, si lubet, ipse loco.

124. In Futilem Floram.

Cum quocunque cois, rem factam Flora fateris,
Plusque fatendo mali, quàm faciendo, facis.

125. In Quintillum.

Quintillus cur nil dat amico? donat amica
Omnia, cui primùm se, sua deinde dedit.

126. Ad Aulum de Quintio sene.

Quintius indomitam quòd duxerit, Aule, iuuencam,
Condis in insanum cur Epigramma senem?
Conuenientius huic Epicædion esset amanti
Amenti, effodit iam Τάφον ipse sibi.

127. In Costum.

Tu peccas impunè, at non tua mentula: nuper
Supplicium capitis pertulit Vita sui.

128. Ad Cynthiæ Epistolam responsio.

Candida charta ad me tua venit, Epistola nigra,
Hæc index cordis, corporis illa tui.

129. Ad Sextilianum Sp.

Te cùm progenuit, non credo creare volebat
Te tuus, at tantùm se recreare pater.
Si plus quàm donum mens respicienda datoris,
Non debes Vitam, Sextiliane, patri.

130. In Porciam Hypocritam.

Displicet in nostro tibi mentula lecta libello.
Vis sine pene librum, non sine pene virum.

131. Saturni tres filii.

Theologi ambigui: Iuristæ lenti & iniqui,
Immundi Medici: mundus ab his regitur.

132. Ad popularem suum M. G. coniugatum de Cœlibatu.

a) Proverb. Cambro Britannicũ. Gwelh iw guai fi, na gwai ni (i.) Melius est vam mihi quã væ mihi.

VAE SOLI, Sapiens Rex non sine coniuge, dixit;
Nil melius vita cœlibe, Paulus ait.
Væ Nobis inquit coniux, at Væ Mihi cœlebs:
VAE nostrum simplex ergo, tuumq; duplex.

133. In I. Corneum.

Audi, cerne, tace, cui publica contigit vxor.
Hæc tria præcipuè, verba notanda tibi.

134. In Caium.

Accusaretur cùm coram Præsule Caius,
Confessus bigamum se que professus ait:
Vnius vxoris vir episcopus esse iubetur;
Ergo licet Laico numquid habere duas?

135. In Pomponiam.

Corpore cùm quæstum faciat Pomponia, Pũctum
(Vtile nam dulci miscuit) omne tulit.

136. In Pinotum Colico morbo laborantem.

Si non efflasses animam, Pinote, perisses:
Quod mors est alijs, hoc tibi vita fuit.

137. In Pomponiam.

Induit infœlices capitis Pomponia plumas,
Quodque insigne fuit Martis, erit Veneris.

Scilicet

Scilicet in Martis gerit has Cytherea fauorem:
Indicat hoc Marti quàm sit amica Venus.

138. Suum cuique pulchrum.
Ad H. L.

Plus tibi Vicini coniux, tua plus placet illi,
Cuique igitur pulchrum non solet esse suum.

Cic. Tuscul. quæst. lib. 5.

139. Venus.

Cùm tam venalis quàm Bacchus prostet in vrbe,
Cur insigne suum non habet alma Venus?

140. Difficilia quæ pulchra. ad Marinum.

Si sit difficilis qua pulcra, Marine, puellam
Accipe tu facilem, da mihi difficilem.

141. In Theodorum.

Vxorem tibi more nouo fas ducere non est,
Quid refert? veteri nam tibi lege licet.
At tu Mosaicam violasti bis quoque legem,
Nupta prior meretrix nam fuit, hæc vidua est.

Leuit. c. 21. v. 7. 13. 14.

142. Ad Germanicum Strena Kalen. Ian. 1599.

Mitto tibi carmen, Germanice, muneris instar:
Mitte mihi munus, carminis instar erit.

143 Sara.

Quæ velit ancillam concedere nupta marito?
Res est hoc nostro tempore rara, Sara.

144 Ad D. T.

Seruus discipuli cum sis, dominique magister,
Inuideo titulis & misereſco tuis.

145. In Paulam Atheam.

Vir ducat me duas, an nubat virgo duobus,
Quæritur? hanc litem soluere Paula volens,
Vna viris, inquit, magis apta duobus: in vna
Consistent aliter quomodo carne duo?

146. In medio virtus.

Ambulat in medio mulier pompoſa virorum.
Virtus iam medium perdidit ergo locum?

147. In Acerram.

Fœlix quem faciunt aliorum cornua cautum,
Sapè ſuo cœlebs dixit Acerra patri.

148. Ad Pinotum.

Eſſe velim Venerem qualem, Pinote requiris?
Venalem nolo, vendibilemque volo.

149. In Quintum, & Quintinam.

Coniugis obſeruat nutus, vt numina, Quintus,
Verba putat leges, imperiumque preces.
Ducit, agit miſerum quò vult Quintina maritum,
Vt dubites habeat, non habeat ne virum.
Contra naturam & mores, legeſque loquendi,
(Grammatici fugite hinc) Hæc Vir & hic Mulier.

150. Ad Amicam abſentem.

Vror amore miſer, tantoque potentius vror,
Quantò qui me vrit longiùs ignis abeſt.

151. In Paulinam.

Primo infida viro Paulina, infida ſecundo
Toto Interregni tempore caſta fuit.
Caſta metu fama, plusquàm formidine culpæ
Fructiſero metuens credere ſemen agro.
Multus eam peteret licet importunus amator,
Conceſſit nulli, Sede vacante, locum.

152. In Gelliam.

Dicere ſi ſacris pretium, eſt Simonia, rebus;
Et rem diuinam mercis habere loco:

Tu Simoniaca es Verè, qua Vendis amorem,
Gellia, nam res eſt Spiritualis amor.

153. In quandam pauperculam diteſcentem.
Res tibi immenſum quàm paruo tempore creuit,
Omega nunc, annos micron ante duos.

154. Ænigma.
Dic quibus hoc animal terra naſcatur in oris,
Maſculus eſt mater cui, Mulierque pater.

155. Aliud, ad Ponticum.
Eſſe duos oculos miror tibi, Pontice, cuius
Vnocula eſt mater, Vnoculuſque pater.

156. In D. Vitum.
An ſis cornutus, Vite, neſcio, te ſcio Taurum,
Nuper enim nati ſunt tibi tres Vituli.

157. Dactylus.
Ad Dominam intrepido Vis tendere carmina curſu?
Scire opera-pretium eſt quo pede Verſus eat.
Nimirum pedibus metrorum ex omnibus Vnum
Præ reliquis mulier Dactylon omnis amat.

158. Amor deſcendens.
Incipit à geminis, perque os deſcendit, ocellis,
Incidat in Centrum donec Amoris, amor.

159. In Balbam.
Balba Vale ſponſo cùm diceret, inquit, Apud nos
Spero futu--rum te Phi-Philippe breui.

160. Ad Iuriſtas, de furto. problema.
Qui domino inuito rem contrectauerit, eſt fur.
Quid ſi hoc inuita non faciat Domina?

161. In Ponticum.

Pollicitus nonnulla, nihil mihi Pontice præstas;
Vt Medicus quamuis nil det, ast Recipe.

162. In Cerelliam, eunucho Gallo nuptam.

Nunc ego Spartanos iterum desidero mores,
Spondeat vt nudo nuda puella viro.
Nuper enim sterili desponsa Cerellia Franco,
Crediderat Gallo nubere; nupta Capo est.

163. De Cornibus. Problema.

Si quando sacra iura tori violauerit vxor,
Cur gerit immeritus cornua vir? caput est.

164. Ad Germanicum. Calend. Ian. 1600.

Vel munus donato mihi, vel reddito versus,
Quos hac donaui conditione tibi.

165. Christ-Church Colledge in Oxford.

Sit domus imperfecta licet, similisque ruina,
At patet in laudes area lata tuas.

166. In Phyllida.

Phyllis amica capi nostro se carmine fingit.
Carmen amat, carnem sed magè Phyllis amas.

167. Ad D. Samuelem Daniel poetam eximium.

Tempora consumo nugis, & inanibus, & sic
Ne pereant, vitæ tempora perdo meæ.

168. Ad lectorem de seipso.

Nostra tibi breuitas ignauia forte videtur,
Crede mihi, labor est non leuis esse brevem.

Non

Non facio vt multis, qui multa & stulta loquuntur:
Sermo meus stultus fortè, tamen brevis est.

169 In glorioſum Thraſonem.

Cur immensa gerat Miles calcaria Thraso,
Quaritur: Immensum gloria calcar habet.

170. De Seipſo.

Qui petit accipiet, Iacobus Apostolus inquit:
Si Iacobus Rex mihi dicat idem.

171. Muſica Aulica duarum vocum.

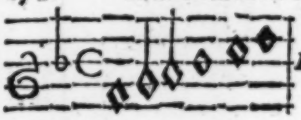

Dũ tollitur, Aulicus inquit:

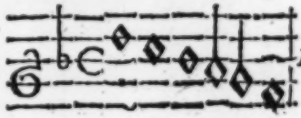

Dum cadit, alter ait.

172. Ad lectorem.

Tabificum non accendat liber iste Tabacum,
Terge libro potiùs posteriora meo.

173. Ad librum.

Me vivo, moriere liber fortasse: quid inde?
Sæpe senem moritur filius ante patrem.
Seu moriare igitur vivo me, sive superstes
Sis mihi, Mortalem me genuisse scio.

FINIS libri primi.

IOANNIS AV-*D-OENI EPI-*grammatum Li-*ber Secundus.*

---

1. Ad Lectorem.

NE placeant ſtultis, quorum ſunt omnia plena,
Carmina non multis noſtra placere Volo.
Sat mihi ſunt pauci lectores; eſt ſatis Vnus;
Si me Nemo legat, ſat mihi nullus erit.

2. Ad Incomparabilem Heroinam D. Mariam Neuille. Patronam ſuam.

Ex Datum ingeniis multorum gloria pendet;
Debetur merito laus tua tota tuo.

3. Ad eandem.

Si quem forſan habes, inimico nil male, amicis
Omnibus ex animo Viſque faciſque bene:
Vnum hoc eſt quod tu non obliuiſceris Vnquam;
Vnum illud, nunquam quod meminiſſe ſoles.

4. Ad eandem.

Pingitur in tabulis forma peritura Venuſtas,
Viuat Vt in tabulis quod perit in facie.

Non

Non possum in tabulis, quod possum, carmine pingo,
Viuat vt in chartis quod perit in tabulis.
In tabula quanquam te ponere solus Apelles
Dignus, & in versu solus Apollo fuit.

5. Ad D. I. H. Poetam ingeniosissimum.

Egregius non sum Gates, tamen è grege Gatum:
E grege tu Gatum non es, at egregius.

6. Quid noui? ad D. Io. Harington equitem.

Stulta rogatorum me turba moratur euntem,
Quaerit at in lingua dum noua quisque sua.
Nunquid Oene noui? nil noui scilicet, inquam,
Aut si quid noui, nil tamen, aio, noui.

7. Aula.

Quisquis in ambigua se non accommodat aula
Omnibus ingenijs, non habet ingenium.

8. In Aulum.

Faustus eques quare es? te pluris vt aestimet vxor?
Iam non te, sed se diliget, Aule, magis.
Et tibi constabit pluris, quàm constiterit olim,
Carior ergo tibi, quàm fuit, vxor erit.

9. In Chymicum.

Rem decoxit iners Chymicus, dum decoquit aurum:
Et bona dilapidat omnia pro lapide.

10. Troianus.

Troiani euersa sapuerunt denique Troia,
Quis non (a) Troianum se fateatur in hoc?

a true Troian.

11. De Remedio Amoris.

Igni subtrahito lignum, (ieiunia seruans,)
A muliere sede, sicut ab igne, procul.

Si tuus iſtorum neutro conſumitur ardor,
Vxor ducenda eſt: hæc erit inſtar aquæ

12. Troynouant, Ad Londinenſes:

Ex cinere Vt Phœnix Phœnicis naſcitur alter.
Londinum Troia prodit è cinere.

13. Terminus.

Magnus in Vrbe Deus Romana Terminus olim,
Eſt Weſtminſteria maior in æde Deus.

14. Terra.

Omnibus in rebus medium laudare ſolemus,
Scilicet in medio credimus eſſe modum.
Eſt igitur cælo tellus laudatior alto,
In mundo medium nam tenet illa locum.

15 Ad Iacobum Reg. Defenſorem fidei.

Maximus es Regum fidei qui caſtra ſequuntur,
Nempe tua fidei creditur ipſa Fides.

16. Ad Illuſtriſſimum Comitem Dorceſtriæ Thomam Sackeuille, Summum Angliæ Theſaurarium, &c.

Theſaurarius es regi, regnoque fidelis,
Præſtat theſaurisomnibus iſta fides.

17. Ad Illuſtriſſimum Comitem Salisburiæ Robertum Cæcilium Regis ſummum Secretarium, &c.

Tu Secreta tibi regnorum credita ſeruas,
Eſtque tua fides ſemper habenda fides.

18 Ad Magnificos Venetos.

Imperii Emporii (mirum) fundamina veſtri
Funditùs in fluido ſunt ſolidata ſalo.

Ne solùm mutis habitentur piscibus Vnda,
Aequoris inculti incoluistis aquas.
Orbis in Oceano quæ quondam pars fuit, Vrbs est;
Natura ante salum quod fuit, arte Solum.
Imperio sedem hanc aterno plus propè Vobis
Quàm sibi constantem constituistis aquam.
Quid mirum Vestram consistere legibus Vrbem,
Legibus exleges cùm teneatis aquas?

19. Ad Nobilissimum Heroa D. Tho. Egerton, Angliæ Cancellarium.

Legem ne Violet Vis aduersaria iuris
Maxima, iustitiam callida iura premant;
Iure tibi in leges permissa potentia, Summum
Intra cancellos Ius cohibere suos.

20. G. Cæcilius nuper Angliæ Thesaurarius. 1596.

Perparui sunt arma foris, stratagemata parui,
Sit nisi consilium, Caciliusque domi.
Cacilius Velut alter Atlas diuinitùs ortus,
Hic humeris cœlum sustinet, ille statum.

21. Virtute duce, Comite fortuna.

Fortunam Comitem regina creauit Elisa,
Cur non Virtutem fecerat ergo Ducem?

22. Ad Reuerendissimum D. Richardum Vaghan Episcopum Londinensem.

Præsul es, O Britonum decus immortale tuorum,
Tu Londinensi primus in Vrbe Brito.

23. Ad Eundem.

Hi mihi doctores semper placuere, docenda
Qui faciunt, plusquam qui facienda docent.

Passer

Pastor es Angelorum doctissimus optimus ergo,
Nam facienda docens ipse, docenda facis.

24. Ad Reuerendiss. D. Thomam Bilson. Episcopum Wintonienſem.

Tu mihi praceptor quondam Bilsone fuisti,
Debeo praceptis, scribo quòd ista, tuis.

25. Guilielmi VVicham Episcopi olim Wintonienſis Vita à Martino LL. Doctore Latine edita.

Defunctum Vita, defuncto reddere Vitam
Non est cuiusuis hic labor: hoc opus est,
Quod nisi fecisses, iam tu Martine perisses:
Ergo per hunc Vnum Viuitis ambo librum.

26. Collegium Wintonienſe.

Prima Scholas Europa inter Wintonica, cuius
Pars ego, quæ mea laus maxima, parua fui.
Hunc tibi primatum nec Zoilus ipse negabit,
Si tibi Wichamum nouerit esse patrem.

27. Philippus Sidnæus.

Quòd sit ab antiquo tantùm cantatus Homero,
Felicem Macedo Rex Vocat AEacidem.
O me infelicem, quia tu, diuine Philippe,
Fælix carminibus non potes esse meis.

28. Ad eundem.

Qui scribenda facit, scribit-ue legenda, beatus
Ille; beatior es tu, quòd Vtrumque facis,
Digna legi scribis, facis & digniſſima scribis:
Scripta probant doctum te tua, facta probum.

29. In

29. In nuptias Gulielmi Comitis Pembroke & Mariæ Comitis Salopiæ filiæ. 1605.

Moribus, ingenio, formaque, ætate, bonisque
Estis, & Heroica nobilitate pares.
Nobiliore tamen longè te coniuge dignum
Censeo, te dignam nobiliore viro.

30. Ad Elizabetham Comitissam Rutlandiæ Philip. Sidnæi filiam.

Quod pater ille tuus fuerit, laus magna Philippi est,
Laus tua, quod tanti filia patris eras.

31. Ad Luciam Comitissam Bedfordiæ.

Præclarum lux ipsa dedit tibi, Lucia, nomen,
Luceat in toto nomen vt orbe tuum.
Te pater illustris, generosaque mater in orbem,
In Lucem virtus, ingeniumque tulit.

32. Annulus Equestris.
Ad D. Henricum Goodyeer Equitem dignissimum.

Nobilitas aurum, virtus tua gemma sit, vsque
Versetur digitis annulus iste tuis.

33 Ad D. Iohannem Harington equitem doctissimum.

Carmina non sine re tua sunt, sine nomine quanquam,
Scriptores alij, re sine, nomen habent.

34. Ad D. B.

Si, bene qui latuit, bene vixit, tu bene vivis,
Ingeniumque tuum grande latendo patet.

35. Ad D. Thomam Chalonerum Equitem Præpositum Domui Principis.

Principis efformas tenerum sic pectus, vt olim
Non modo regnorum rex sit, at ipse sui.

Quatuor

Quattuor hoc Quintum regnis vt præferat vnum,
Imperiumque ſui quattuor Imperijs.

36. Ad D. Adamum Newton, Principi à ſtudiis.

Tergemini Britonum regni ſpes altera, Princeps
Iam docilis docto diſcit ab ore tuo.
Quem ſic inſtituis, ventura vt neſciat ætas,
Rex fuerit maior, doctior, an melior.

37. Ad D. Gualterum Gwyn.

Principijs incrementa boni, vatespius, optas,
Et (a) Creſce Arthuri in ſede futurus, ais;
Ingenium natura dedit fortuna ſecundet,
Et creſcente tuus Principe creſcat honos.

(a) Fatale quaſi Anagramma Principis vt extat in libro Anagrã. Domini. G. Guin in Scotia ante renatam Britanniam edito.

38. Franciſcus Drakus.

Drake pererrati nouit quẽ terminus orbis,
Quemque ſemel mundi vidit vtrumque latus.
Si taceant homines, faciunt te ſidera notum,
Atque Polus de te diſcet vterque loqui.
Plus vltrá Herculeis inſcribas, Drake, columnis,
Et magno, dicas, Hercule maior ego.

39. Vires Britanniæ. Ad Principem.

Anglorum portæ ſunt portus, mœnia claſſes,
Caſtra æquor, Galli corpora, corda duces.

40. Globus terreſtris.

Terra atque vnda globum faciunt quis crederet? vnum,
Scilicet hæc ſemper manat, at illa manet.

41. Insana Sanitas.

Quò tibi potarum plus est in ventre Salutum,
Hoc minus, epotis hisce, salutis habes.
Contingant vtinam tales tibi mille salutes,
Non equidem inuideo, mi satis vna salus.
Vna salus sanis nullam potare salutem,
Non est in pota vera salute salus.

42. Theologus,

Scire tuum nihil est, nisi te scire hoc sciat alter.

Politicus.

Si sciat hoc alter, scire tuum nihil est.

43. Omnia appetunt bonum.

Fallor? an à verbo nomen trahit optimus opto?
Optat enim sapiens optima quisque sibi.

44. Rara auis in terris.

Virgo puellari morbo Burgunda laborans,
Iam desperata sæpè salutis ope;
A Medicis Mentam *consultis iussa* minutam
Sumere, quæ multis vtilis herba fuit.
Quàm per peccatum vel viuere, maluit, id quod
Peccati pretium debuit esse, mori.

45. Democritus & Heraclitus.

Ille nihil nisi risit, & ille nihil nisi fleuit;
Istene ridendus, flendus an ille magis?

46. In Langam.

Langa Lutherano nubens Papana marito,
Ansam vt dissidii tolleret omnis, ait,
Iurgia ne pacem perturbent vlla futuram,
Tu mihi sis facilis, non ero dura tibi.

Arbitrii

Arbitrij Libertatem mihi cedito, eritque
De reliqua tecum lis mihi nulla fide.

47. King Arthurs round table

Cur præfers mensam quadratæ, Arthure, rotundam?
Fecerunt homines quadra, rotunda Deus.

48. Ad Annam.

Multum amet, ingenijs nec sit vulgaris oportet,
Ex merito qui te laudet, ametque tuo.

49. In Hernicum.

Commendans animam cœlo, terraque cadauer
Hernicus, horrendum mortis iturus iter,
Vxorem interea tempus captare, nouumque
Audsuit sibi iam concilisare virum.
Inuidus audito hoc, delusa vxore, reuixit
Denuò, decressez cùm tamen antè mori.

50. De Amore & Fide.

Fecerunt Amor atque Fides diuortia, nusquam
Non suspecta Fides, suspicioſus Amor.

51. Amator.

Spes incerta, timor constans, supitina voluptas,
Gaudia mœsta, dolor dulcis, amarus amor.

52. AEtas aurea.

Cognita Tartarei cùm nondum vis foret auri,
Aurea cur atas illa vocata fuit?

53. In Alanam.

In thalamo natura locum cui præbuit Imum,
In mensa summum sumit Alana sibi.
Scilicet imperium facilis cùm coniuge coniux
Diuidit, hic noctes regnat, & illa dies.

54. Mors Germanica.

Mors (inquit Seneca) eſt non Eſſe, Polynice, contrà
Germanus mortem non bibere eſſe putat.

55. In Philodemum.

Rara fugis propter pretium; communia quaris,
Carior eſt cara vilis amica tibi.

56. In Battum.

Batte tacenda vltrò loqueris, veniamque precaris;
Viſne tibi venia nil opus eſſe? Tace.

57. Gordius Nodus.

Quem ſoluit Rex enſe ſuo: magis eſt-ne ſolutus
Ingenio nodus Gordius, an gladio?
Ingenio nodum potes hunc diſſolvere nullo,
Sed nec Alexander ſcinderet enſe ſuo.

58. Amor.

Bellum, pax rurſum, vitia hæc in amoribus inſunt:
Se comitantur enim ſemper Ἔρως, & Ἔρις.

59. Lites. Leges. Ad D. Guill. Iones. I. C. cognatum & amicum.

Lis genuit leges, legum lis filia: vivi
Non ſine lite ſolet, nec ſine lege poteſt.

60. Parcus & Prodigus.

Rhetoricæ ſtudioſus ego ſum, Prodigus inquit,
Parcus ait, Logicæ ſum ſtudioſus ego.
Semper clauſa manus Logicam deſignat auari,
Prodiga Rhetoricam ſemper aperta manus.

61 Πόνος.

Romanis gnauis, cùm vix dolor ipſe, labor ſit,
Ignauis Graïs eſt labor ipſe, dolor.

62. Vir

62. Vir bonus, fortis, ſapiens.

Diuitijs plerumque caret bonus, intus abundans,
Ingenio fortis Vir, ſapiensque fide.

63. Ordo velleris aurei.

Dux Burgundorum, Vetus Vt fert fama, Philippus
Ordinis aurati Velleris autor erat.
Auriferos cuius nunc hares poſſidet Indos;
Non igitur fuit hic ordo, ſed Augurium.

64. In Comitis Dorceſtriæ, Angliæ Theſaurarii dictum
Nec temere, nec Timide.

Omnia deſpera prudenter, & omnia ſpera
Fortiter; Vt caueas omnia, nil metuas.

65. In D. Henerici Neuille eiuſdem Generi dictum
Ne vile velis.

Nil Vanum nec Vile Velis, generoſe Neuille,
Nil propè cùm Valeant Vilia, Vana nihil.

66. Ad D. Philippum Sidnæum de ipſius Arcadia.

Ipſe tuam moriens (Velconiuge teſte) iubebas
Arcadiam ſauis ignibus eſſe cibum.
Si meruit mortem, quia flammam accendit amoris,
Mergi, non Vri debuit iſte liber,
In librum quacunque cadat ſententia; nulla
Debuit ingenium morte perire tuum.

67. Ad Ianam Audoenam doctiſſimam fœminam.

Nulla tuarum audita mihi, neque Viſa ſororum,
Longauus genuit quas tibi quisque pater.

Quot sint ergo scio, quales tibi Iana sorores
Nescio; si similes sunt tibi Iana, scio.

68. Ad D. Ioannem Thorium amicum suum.

Nulli inimicus ero, sed nec bis amicus amico,
Nam cuicunque semel, semper amicus ero.

69. Grammatica Fœneratorum.

Serpentes, nantes, gradientes, atque volantes,
Hos, has omnes, hæc omnia vincit Amor.
Hic, hæc, hoc, Nummus, regina Pecunia, & Aurum,
Sunt tria, quæ vincens omnia cedit Amor.

70. Ad quendam neutri parentum similem.

Cur tam dissimilem sibi te genuere parentes,
Qui tamen vnanimes te genuere simul.
Certa tibi cecidit neutrius forma parentis,
Dum, te formet vter, certat vterque parens.

71. Ad duos Anonymos Venetiis reduces.

Expensas quadruplex vt compensatio vobis
Redderet, ad Venetos instituistis iter.
Vnde lucro simulac vestro rediistis, amici
Gaudebant damno vos rediisse suo.

72. Adulterium & Fornicatio.

Ignauus Moecho tantùm distare videtur
Scortator, quantùm Comicus à Tragico.

73. De Hercule. Ad D.

Frangere quem nulla valuit virtute, labores
Quis fuit Herculeos maximus inter? Amor.
Leænam non potuit, potuit superare Leanam,
Quem fera non valuit vincere, vicit Hera.

74 Oſculum

74. Oſculum ſalutationis.

Baſia da tria Phylli mihi, tria ſi dare non vis
Oſcula, da ſaltem tot, quot habes labia,
Das vnum, ſumiſque, negas duo baſia Phylli,
Vel tibi ſume tuum, vel mihi redde meum.

75. Problema ad Phyſicos, de baſiis.

Si nihil ad ſuauem ſpectarent baſia guſtum,
Oſcula cur ſolo ſemper ab ore damus?

76. In Labienum.

Sic, inquit, petitur cœlum? ſic itur ad aſtra?
Aſcendens furcam fur Labienus ait.

77. In Alexandrum.

Vnus Pellæo iuueni non ſufficit orbis,
O Iuuenis, mundo mens tibi maior erat.
Vni Pellæus iuuenis non ſufficit orbi,
Magnus Alexander, ſed tamen orbe minor.

78. Ad Firmicum, in Aulum.

Tu credis nullis, omnes tibi Firmice credunt,
Omnibus Aule, ſoles credere, nemo tibi.

79. In quendam Carminificem.

Sic potas, tanquam ſine potu nemo Poeta,
Aut tanquam potus quiſquis Poeta foret.
Ebrie Carminifex, dematur ſyllaba prima
Proxima, tum titulis quod manet adde tuis.

80. In Anonymi cuiuſdam mendaces epiſtolas.

Ad noſtras non rara manus tua epiſtola venit:
Aut raro, aut nunquam ſcribis Euangelium.

81. Medice cura teipſum. Ad Gilbertum.

Vt teipſum cures fruſtrà, Gilberte, moneris:
Eſt tibi nam ſemper maxima cura tui.

82 In fœneratorem quendam Anonymum.

Mutua qua Flaua ſeſtertia mille dediſti,
Fœnore cum ſolido reſtituenda petis.
Si tibi reddiderit ſortem, nil nomine debet
Fœnoris, (a) *Vſuram corporis eius habes.*

(a) Quod non habet in ære luit

83. In Hypocritam.

Omnia diſſimulans, ſimulanſ-ue facis: licet ingens
Diſſimulare dolor ſit, ſimulare labor.

84. Eraſmi Moria.

Stultitiæ laudem ſcripſiſti primus Eraſme:
Indicat ingenium Stultitia iſta tuum.

85. Anagrammatiſtæ.

Quonam Vocales huc illuc pellere tandem
Vultis, & infantes cogere litterulas?
Otia Vt Auguſto faciente, ſolebat in Vnum
Cogere Thyrſis oues rure, capras Corydon?

86. In quendam Doctorem indoctum.

Artis nuper eras imberbis inerſque magiſter;
Barbatus nunc es Doctor, inerſque magis.

87. Nudus Amor.

Qua Villis natura feras, & gramine campos
Ornat, aues pluma, Vellere Veſtit oues.
Denique frigidulo quodcunque ſub aere naſci
Contigit, innata Veſte, Vel arte tegit.
Veſtiuit nudum cur omnia prater amorem?
Quo nudus magis eſt, hoc minus alget amor.

88. De Fiſco. ad D. Ioan. Pits amicum ſuum.

Influit in fiſcum collecta pecunia, ſicut
Vndique flumineas imbibit æquor aquas.

Effluit

Effluit ex fisco dispersa pecunia, sicut
AEquoris in fontes versa recurrit aqua.
Nec dum fluminibus satura sunt aquoris vnda,
Nec iugis fontes euacuantur aqua.

89. In Perfidam.

Credendo vanis, didici non credere, verbis,
Spes desperantem me mea falsa facit.

90. Peccatum argenteum.

Viderunt nullos Saturnia secula moechos,
Mundus erat, donec sub Ioue mundus erat.

91. Lena.

Nulla tibi pars est non vendita corporis, ipsam
Distraheres animam: nemo licetur eam.
Distraheres animam si non emptore careres,
Nullus eam pretio, Damona pretor, emet.

92. Philautia.

Tu persona secunda, Ille vltima, prima Ego: vestrum
Nemo tamen sibi non esse videtur Ego.

93. Sapientia.

Quis dives? sapiens, quis pauper? stultus, inersque,
Si sapio, ergo breui tempore dives ero.
Quis sapiens? dives, quis stultus? pauper, inopsque,
Ergo si dives non ero, stultus ero.

94. Etymon Veneris.

Dicitur (vt (a) Cicero) quod ad omnia sponte veniret,
An quod veniret omnibus, alma Venus.

(a) De nat. deorum lib. 2.

95. In ebriosum quendam.

Tam potabile si foret aurum, optabile quàm sit,
Quanta tuus venter aurifodina foret?

96. Ad

96. Ad Pollam.

Basia Polla negas nulli, das oscula nulli,
Humida sed siccas vertis ad ora genas.
Imponenda nouis si sunt noua nomina rebus,
Oscula iam debent nomen habere nouum.

97. Amicus & coniux.

Spiritus est carus nobis, hinc catus amicus;
Cara viro coniux cur? quia cara caro.

98. Ira.

An quia virtutem soleat calcare, vocauit
Iram virtutis calcar Aristoteles?

99. Flora Romana.

Qua vectigalem totum sibi fecerat orbem,
Vectigalis erat Roma superba tibi.
Nam pro vectura quicquid tibi Flora dabatur,
Vectigal potes hoc iure vocare tuum.

100. Etymon Anglicæ vocis Anger (ira.)

Angitur iracundus homo; non re modò, verùm
Nomine quàm propè sunt Anger *&* Angor *idem?*

101. De Seipso.

Ludicra dum tracto grauiter, studeo quasi ludens;
Dum leuiter tracto seria, ludo studens.

102. Tituli Muliebres.

Vir quamcunque Comes duxit Comitissa vocatur;
Non semper, nupsit cui Comitissa, Comes.
Sic à sole suum deriuat Cynthia lumen,
Sol à se lucem, non alsunde, petit.

103. Ad Zoilum.

Laudatur meritò laudator, amatur amator;
Ergo vt laueris lauda, vt ameris ama.

104. Media

104. Media ætas.

Vltima dum fragilis ducatur linea vita,
Certa tenet medium linea nulla locum.
Quæ media à doctis & vulgò dicitur ætas,
Ante obitum quæ sit dicere nemo potest.

105. Ad tinctorem quendam canescentem.

Qui barba color ater erat, mutatus in album est:
Natura hoc fieri, non tamen arte solet.

106. Ad Aulum.

Exegit regem noua Roma, superba superbum:
Quid mirum? reges nemo superbus amat.
Dic cur tam pauci regum inueniantur amici?
Sunt quoniam pauci regibus, Aule, pares.

107. Bedd. Ad D. Mauritium Griffin Theologum popularem suum.

Angli Bedd *lectum vocitant, Cambrique sepulcrum;*
Lectus enim tumuli, mortis imago sopor.

108. Bibliotheca Rideri.

Quid sibi ridendi vult Bibliotheca Rideri,
Vnus enim non est Bibliotheca liber.
Verborum cùm theca sit hæc, non theca librorum,
Lexicon hoc dici Dictiotheca potest.

109. Nummus. ad I. Touey Archidiaconum Cantuariensem.

Annè Numum vocitant, criticique Numisma Latini,
Quod νόμον Argiui, quodque νόμισμα vocant?
An quia Numine potens numerata pecunia vulgò
Diceris, à numero tu quoque nomen habes?
Annè Deam quia te, Regina Pecunia, mundus
Æstimat, & Nummo Numen inesse putat?

110. In

110. In I. S. auarum.

Ferrea cista auri custos tibi, ferrea porta,
Ferrea tota domus, ferreus & Dominus.

111 De Flora Romana. Ad Grammaticos.

Placabant Floram pro frugum floribus olim
Romani, & Floram constituere eam.
Corporis, atque bona nimium qua prodiga fama,
Dicitur ad frugem non reliſſe bonam;
Sed ſe proſtituens in primo flore iuuenta,
Cum fructu florem perdidit ipſa ſuum.

112. In I. Protum.

Sicut ab arboribus Ventoſo ſidere quaſſis
Autumni, frondes decutiuntur humi.
Omnia geſticulans moto ſic Vertice Caluus,
Decuſſit crines concutiendo caput.

113. In Theodorum.

Iam ſeptendenos ageret cùm rex Dauid annos,
Fouit ei gelidum pulchra puella latus.
Cui ne diſſimilis tanto videare Propheta,
Duxiſti iuuenem iam Theodore ſenex.

114. Anglica plaga. 1603.

Conſumptis tot peſte viris, tot peſte puellis,
Vix habet in nobis iam noua plaga locum.

115. Ad Quandam.

Quam natura tibi, ſi tam fortuna faueret,
Ditior Anglarum fœmina nulla foret.
Tempore Troiani belli ſi nata fuiſſes,
Digna fuit cauſa Troia perire tua.

116. In

116. In periurum proprio Chirographo convictum.

Perfidus es frustrà, Verum qui voce negasti,
Cùm prodat te non infitianda manus.
Maior vt in dictis constantia, quàm sit in actis,
Os idcirco tibi, non dedit ora Deus.
Cui binas Deus ergo manus, linguam dedit vnam,
Vnde manus simplex est tibi, lingua duplex?

117. In Cottulam Grammaticastrum.

Exposuit Gracam Labyrinthi Cottula vocem,
Reddat macessum quòd Labor intus iter.

118. Anagramma Romæ. Ad Carthaginienses.

Annibal in paucas fortunam distulit horas,
Non bene Romanas præmeditatus opes.
Vincere cùm sciret, fortuna nescijt vti,
Pœnus homo, quamuis Afer eóque Vafer.
Heu quantùm Annibali nocuit differre parato?
Seruata est minima maxima Roma mora.

119. In Magrum Clericum.

Plurima degustat stomachus, nil concoquit æger,
Sic tu scis, fateor, multa, nihilque sapis.

120. In quendam Dauis, iam nuper defunctum.

Dauisius iactas te Londinensibus ortum,
Cambrensem nactus ne videare patrem?
Quæ tua nobilitas (saperes modo) summa fuisset,
Respuis, obscuros & tibi quæris auos.
Quàm male cum patria tibi conuenit, & bene terra?
Namque pudet patriæ te, patriamque tui.

121. In

121. In Aulum.

Quicquid es, insipiens sapientibus, Aule, videris,
Et stultis sapiens esse; quid ipse tibi?

122. In Linum. Doctorem.

Cur tam pro forma cupidè facis omnia, famam
Negligis ingenij? Forma dat esse rei.
Audeat hoc si quis Physicum, Line, dogma negare,
Assero; Doctori forma dat esse tibi.

123. In Thaida.

O vtinam vel bella minùs, bona vel magis esses:
Turpius est pulchra nam meretrice nihil.

124. Polygraphus Anonymus.

Cùm premeret te dira fames, vrgeret egestas,
Finderet & fauces insatiata sitis,
Distraxti miseros distractior ipse libellos:
Quid faceres? suasit sic malesuada fames.
Paupertate tibi sic imperitante, coactus
Es libros tu nunc edere, tunc edere.

125. In Caluum.

Ecce tibi nulli superant in vertice crines,
Nullus in infida stat tibi fronte pilus.
Omnibus amissis à tergo & fronte capillis,
Quid tibi iam restat perdere Calue? caput.

126. Ad Claudium & Linum.

Nil nisi velle deest, bonus vt sis, improbe Claudi:
Improbus vt, Line, sis, nil nisi posse deest.

127. Ad G. R.

Siue Georgius in nostro vis esse libello,
Quàm lente in versum progrediare vides.

Nom.

Siue

Siue tui Generis celebrarem carmine laudes, Genſ
Difficilis fieret mentio crebra tui,
Seu meritas vellem verſu tibi reddere grates, Dat.
Nulla tibi poſſet gratia digna dari.
Eſt bene quòd verſu non accuſeris illo, Acc.
Hac vna nomen conditione placet.
Si te appellari malles, generoſe Georgi, Voc.
Semper in extremum conijcerere locum.
Hei mihi, ſermones tecum producere longos Abl.
Non poſſunt illo carmina noſtra modo.

127. Militat omnis amans.

Non male militibus meretrices contulit Aulus,
Mars locat armatum corpus, inerme Venus.

128. Sacramentum militare.

Sacramenta vocant ſacra iuramenta Latini,
Qua præſtat lecto bellica turba duci,
Si Sacramentum nihil eſt niſi iuramentum,
Sacramenta quidem plura duobus erunt.

129. In Alanum & auarum & mancum.

Munera ſi gratis manco donaris Alano,
Fiet centimanus, qui modò mancus erat.
Si tamen expectes aliud pro munere munus,
Quamuis centimanus ſit, tibi mancus erit.

130. Regum Status.

Dum non vult alter, timet alter dicere verum
Regibus: O miſerum Regis in orbe ſtatum!

131. Vis, Ius. Ad D. Guil. Iones. I. C. Cognatum ſuum.

Vis Ius aduerſum, Vis aduerſaria Iuri,
Inuerſum aduerſum nomen vtrumque ſibi.

Siue

132. In

132. In Marcum.

Vxores, Viduas, ancillas, ſcorta, puellas
Diligis, Vxorem negligis ipſe tuam:
Inter tam Varias Veneris certamina, quare
Quod licet, hoc ſolum non tibi, Marce, libet?

(a) Soluendo eſſe non intelligitur niſi qui ſolidum poteſt ſoluere Fabol. π. de verb. ſign. l. Soluendo

133. Deſperate debt.

Debitor Vxoris quis non? Soluendo quis autem?
Vxori ſolidum (a) ſoluere nemo poteſt.

134 In Culianum.

Vir ſapiens (b) miraclum, Hodie miracula ceſſant,
Hoc igitur noſtro tempore nemo ſapit.
At Culiane ſapis, quare miracula nondum
Ceſſant, aut nondum tu, Culiane ſapis.

(b) Cic. de Diuin. lib. 2.

135. In Marcum hominem venuſtum.

Marce tui partem Venus improba aduſſit, Vt eſſes
Ex aliqua ſaltem parte Venuſtus homo.

136. In Adr. V.

Ridiculos Verſus, ridenda Epigrammata ſcribis,
Rsidendum in quibus eſt, ridiculumque nihil.
Nullus in his iocus eſt, at riſit lector, id ipſum
Riſit, in his nullum Verſibus eſſe iocum.

137. Ego, Tu, Ille.
Adquendam Grammaticaſtrum.

Nullus homo eſt qui ſe non præferat omnibus Vnum,
Hinc perſonarum prima vocatur Ego.
Præſentem laudas, abſentem lædis amicum,
Scilicet hinc mihi Tu proximus, Ille tibi.

138. Petite & dabitur vobis.

Quæ fuit à Domino promiſſa petentibus olim
Gratia, nunc ſolis dantibus illa datur.

Dant

Dant homines hodie gratis nihil, omnia gratis,
Ex nihilo nil fit, da, dabiturque tibi
Date & dabitur vobis.

139. Coniuges. Liberi, Parentes.

Sunt vnum Vir & Vxor erant ante corpora: at Vxum
Corpus erant, duo sunt, filius atque pater.

140. In Marcum Caudicum.

Ipse tibi causa es dicis, mihi Marce, clienti,
Qui tibi Londinum, non sibi, portat opes.
Certa tibi lex est, lis est incerta clienti,
Tu lucri, damni certus & ille sui.

141. Ad Patrem.

Vir quantò præstantior est quam fœmina, tantò
Parte mei natus sum melior tuus.

142. In Atilum.

Atilus antiquos referens ab origine mores,
Coniugis inclusæ vir dominusque suæ est.
Scilicet hoc præstat mulieri, quod Deus Euæ
Dixerat, Aerumnas multiplicabo tuas.

143. Paradoxum. Ad amicum & popularem suum D. Guill. Button.

Hanc volo quæ facilis sit amari, eadem sed amare
Difficilis, bello corpore, mente bona.
Rivales in amore volo, mereatur amorem
Multorum quod amo, nil ego solus amem.

144. Ad quendam, quod nullos sibi similes liberos gigneret, conquerentem.

Visne tibi similem generari ex coniuge prolem?
Vxorem primò quære tibi similem.

145. De amore coniugali. Ad maritos.

Cum pater Vxorem noster sibi sumeret Euam,
Quem plus diligeret coniuge, nemo fuit.
Ergo maritalis summus, velut ordine primus,
Patrius est nata prole secundus amor.

146. Epitaphium Draki.

Relligio quamuis Romana resurgeret olim,
Effoderet tumulum non, puto, Drake tuum.
Non est quòd metuas, ne te combusserit Vlla
Posteritas, in aqua tutus ab igne jaces.

147. Epitaphium nobilis pueri auo & patre superstite defuncti.

Non seruat methodum Logica mors nescia nostra;
Occidit ante patrem natus, auumque nepos.

148. Epitaphium Mauri.

Corpus mente sua caret, & mens corpore Mauri,
Maurus vtroque caret, nil nisi nomen habet.

149. Epitaphium Pyrami & Thisbes.

Abstulit hunc vobis mors hostis amica dolorem,
Qui mortem vobis attulit antè dolor.

150. Morus moriens.

Abscindi passus caput est à corpore Morus,
Abscindi crines noluit à capite.

151. Tres linguæ crucifixæ

Lingua Pelasga artis custos, Sophiaque vetusta,
Romana imperij, tertia lingua Dei.

152. Don Antonio rex Portugalliæ.

Inter te regnumque tuum dimortia nuper,
At sine consensu facta fuere tuo.

Dicer

Dicere de regno potes ipse tuo, quod & olim
Christus (a) de regno dixerat ipse suo.

(a) Regnum meum non est de hoc mundo.

153. Alexander. Aristoteles.

Maximus hic regum, doctissimus ille Sophorum,
Magnus Alexander, maior Aristoteles:
Doctus Alexandrum meliorem reddidit ille;
Non hic maiorem magnus Aristotelem.

154. Plato.

Qua primum in labijs pueri sedere Platonis,
In libris residentq; sque Platonis, apes.

155. Georgica Virgilii.

Carmina de terris scribis, Maro, culta colendis;
Tu lectoris agros ingeniumque colis.

156. Persius Poeta.

Scripta tenebrosi lego, non intelligo, Persi,
Lectores nimium negligit ille suos.

157. Tacitus.

Veracem fecit probitas, natura sagacem,
Obscurum breuitas te, grauitasque breuem.

158. Ad Martialem.

Dicere de rebus, personis parcere nosti;
Sunt sine felle tui, non sine melle sales.

159. Ad Petrarcham.

Semper dum tua Laura legetur, lis erit, vtrum
Tu Laura, lauro dignior anne fores.

160. Plinius à Ph. Hollando medico Anglice versus.

Plinius est longus, quia multa, breuis, quia multum
Scribit; at Hollandus (b) longior, & (c) breuior.

(b) Quia plenior.
(c) Quia Planior.

161. De Cicerone. Ad Catullum.

Tu quod dixisti, Verum, Verumque, Catulle,
Quod prædixisti de Cicerone fuit.

162. In Historicos huius sæculi. Ad D. Th. Sakeuille, comitis Dorcestriæ, Angliæ Thesaurarii filium.

Mendacem historico non esse, satis fuit olim,
Mendacem contrà nunc satis esse, satis est.
Hic negat, alter ait; credet miserabilis Vtri
Proxima posteritas? hic ait, ille negat.
Scinditur historicum studia in contraria Vulgus,
Vixque minor constat cui sit habenda fides.

163. Reges, Populus.

Labitur indocto populus sub Principe, sicut
Præcipitis stabant ebrietate pedes.

164. Senatus.

Rex regnat solus, cur non regit omnia solus?
Qui regit & regitur, rectiùs ille regit.

165. Historia. Ad D. Th. Sakeuille.

Historias Versando pertitus, id absque periclo,
Quod docti damnis experiuntur, habes.
Nec tam multa grauis rerum experientia longo
Tempore, quam paruo te docet Historia.

166. De Diæta.
Ad D. Io. Haringtonium equitem.

Si tardè cupis esse senex, Vtaris oportet
Vel Modico modicè, Vel Medico modicè.
Sumpta, cibus tanquam, ladit medicina salutem;
At sumtus prodest, Vt medicina, cibus.

167. Pares

167. Pares Franciæ,

Non omnino pares es tis, tamen est quoque quadam
Imparium paritas, imparitas parium.

168. P. Magnus. C. Maior. F. Maximus.

Maximus hic Magno minor est, Maioreque maior.
Quis fuit istorum maximus ergo trium?

169. Ad doctissimum & singulari ingenio & iudicio præditum, D. Thomam Sakeuille Comitis Dorcestriæ summi Angliæ Thesaurarii filium.

Iudicium, ingeniumque tuum describere versu,
Ingeniumque mihi, iudiciumque deest.
Iudicio, ingenio pollei, potes omnia, si non
Fallor ab ingenio, iudicioque meo.
Iudicium, ingeniumque meum quodcunque sit, haud sum
Falsus in ingenio iudicioque tuo.

170. De seipso. Ad D. Sam. Danielem eximium Poetam.

Si bona non facio quid mirum epigrammata? nunquam.
Versificans ungues rodo, caputve scabo.

171. 5. Sensus.

Quinque voluntatis, voluptatisque ministri,
Officium faciunt, an magis officiunt?

172. Visus,

Quo similis menti magis est, magis auocat illam
Visus, & ad nutus ducit, agitque suos.

173. Auditus.

Quàm citò vocalis vanescit in aure voluptas!
Quæ velut aura venit, quæ velut aura fugit.

174. Odoratus.

Os oculosque inter, naris gnarissima, quiddam
Carnale, et quiddam spirituale sapis.

175. Gustus.

Quò vis vt gustus maior sit in ore voluptas,
Hoc tibi constabit pluris, emenda fame.

176. Tactus.

Est qui delectet nos tantùm, est quique titillet
Tactus, & hic iuuenes afficit, ille senes.

177. Obiecta sensuum.

Visa, audita, olfacta mihi, gustataque, tactaque
Afficiunt sensus, inficiuntque meos.

178. Tactus. & Gustus.

Sunt qui nare nihil, sunt qui nihil aure iuuentur.
Sunt etiam quorum lumina luce carent.
Gustu autem, tactuque caret cur nemo? tuetur
Ille Individuum sensus, at hic Speciem.

179. Epigramma. Satyra.

Nil aliud Satyra quàm sunt Epigrammata longa,
Est prater Satyram nil Epigramma breuem.
Nil Satyra, si non sapiant Epigrammata, pungunt;
Ni Satyram sapiat nil Epigramma iuuat;

180. Mutus.

Labra mouet, verbis non verberat aera verbis,
Quid velit, interpres dicat Apollonius.

181. Cæcus & Surdus.

Cur oculis pollet magis hic, magis auribus ille?
Hic oculis audit, auribus ille videt.

182. Dentes. & Lingua.

Dens quaſi dictus edens, lingua à lingendo vocata,
Traxit ab officio nomen vterque ſuo.

183. Phœnix. & Vipera.

Tu pereundo paris viuentem mortua Phœnix;
Vipera viparens, tu pariendo peris.

184 Bombix.

Arte mea pereo, tumulum mihi fabricor ipſe,
Fila mihi fati duco, necemque neo.

115 Dextra.

Siue quid accipio, ſeu do, cur porrigo dextram?
Ne, mea quid faciat dextra, ſiniſtra ſciat.

186. Læua.

A læuere datum nomen tibi, Læua laboris
Impatiens longi, doſidioſa manus.

187. Dies Solis,

Qua prima emicuit lux, nondum ſole creato,
Vnde fit, vt Solis dicta ſit illa dies?

188. Terra di lauoro.

Plena voluptatis tellus, Campania, quondam,
Cur hodie nomen, Terra laboris, habes?

189. Veſtes.

Antiquata viget nouitas, renouata vetuſtas
Naſcitur, & veteres nunc nouitate placent.

190. Vinum.

Anguſto triſtem pellens ex corde dolorem,
Tu cor latificas latificando meum.

191. Ouis. Ad amicum ſuum D. Thomam Brigham.

Seu caro, ſeu cortum, fœtus, fimus, alea, chorda,
Lanaue, lac-ue deeſt, omnia præſtat ouis.

192. Agrorum ſtercoratio.

Vile excrementum, ſtercus, ſed inutile non es,
Tu nutrimento das alimenta meo.

193 Harmonia.

Inter diſſimiles Voces concordia maior
Quam ſimiles; Hominem Vir, mulierque facit.

194. Pſittacus.

Si rerum ſic fas inuertere nomina, Parret
Garrulus inuerſo nomine Prater erit.

195. Atramentum & Charta.

Certius Vt feriat dubios color ater ocellos,
Poſcit ab oppoſito lumen, opemque ſuo.

196. Comœdia.

Indicat in ſcena noſtros Comœdia mores,
Non habet in nobis fabula ficta locum.

197. Palliatus & Togatus.

Palliatus.

Longiùs à terra quàm nos ſunt pallia noſtra.

Togatus.

Verro toga terram, mens ſuper aſtra Volat.

198. Satyra.

Idem qui legum, Satyrarum finis, idemque
Principium; mores has genuere malì.

199. Eunuchus.

Falſum teſtimoniam. *Teſtibus exeſtis perijt mihi maſcula Virtus,*
Me tamen eſſe Virum mentula (a) teſtis erit.

200. Clepſydra.

Clepſydra mentitur Veriſſima: nempe foramen
Tempore ſit ſemper maius, arena minor.

201. Mer-

201. Mercator.

Diues vtrum, pauperne sit, haud mihi dicere promtũ est,
Qui spes infido credit opesque mari.

202. Libido.

Deformem nigra formosam nocte videri
Non nox atra facit, caca libido facit.

203. Donna.

Quo magis vxori dominatur nemo vir, vnus
Vxorem Dominam cur vocat ille suam?

204. Miles.

Infligat Mars multa licet tibi vulnera, non tam
Mars nocet armatus, quàm tibi nuda Venus.

205. Exercitus.

Gens ingens, fidei malefida, immanis, amansque
Cadis, & humano sanguine tincta manus.

206. Amantium lacrymæ.

Humorem fetuens ex ligno expellit vt ignis,
Ex oculo lachrymas elicit intus amor.

207. Stellæ.

Impare qui munero gaudet, mihi credere par est,
Impare quòd numero condidit astra Deus.

208. Venetiæ.

Vt mare nil nisi aqua, cælum nihil est nisi stella:
Sic sunt Venetia nil nisi Diuitia.

209. Lyra.

In tam diuersis cum sit concordia chordis,
Tam discors hominum non pudet esse genus?

210. Auceps.

Excipe crudelem, qui ludere nescius, ignem,
Cuncta elementa tuis dant alimenta locis.

211. Echo.

211. Echo.

Vocem nulla potest ars sculpere, pingere nulla,
Sola repercussos exprimit Echo sonos.

212. Speculum.

Pingere non Phidias, nec Apelles pingere motum
Nouit, tu Phidia plus & Apelle facis,

213. Echo & Speculum.

Nil in se prater Vocem Vitale habet Echo;
Vt viuat, Speculum non nisi Voce caret.

214. Musica. Ad amicum suum D. Guil. Iames.

Optima Musarum est, reliquis idcirco negatum
Artibus, à Musis Musica nomen habet.

215. Albion. Ad Regem.

Distracta imperiis olim fuit Anglia septem,
Diuisa in partes Insula tota nouem.
Infœlix quondam diuisa Britannia sub te
Principe iam fœlix, Albion (a) *Olbion est.*

(a) beatum.

FINIS. libri Secundi.

IOANNIS AV-
D-OENI EPI-
grammatum Li-
ber Tertius.

Ad Illuſtriſſimam & laudatiſſimam *Dominam Mariam Neuille*

1. Patronam ſuam.

TE quoties laudo, nil mentior, at nec adulor,
Laudis nulla capit pluſue, minuſ-ue cupit.
Non quæris, ſis laude licet digniſſima, laudem,
Eſt inter laudes hac propè ſumma tuas.

2. Ad Eandem.

Qua parientis onus, *cum nondum nata fuiſſes,*
Matris eras: nunc es nata, parentis honos.

3. Ad lectorem de ſuo libro.

Ne tibi non placeant vereor mea carmina, lector
Candide; ne placeant, lector inepte, tibi.

4. Elizabethæ

4. Elizabethæ nuper Anglorum Reginæ-virginis Partus.

Scotia nobiscum gentem concrescit in vnam,
Iste tua Partus Virginitatis erat.
Est vnire magis, quàm multiplicare, beatum;
Tuque magis fœlix non pariendo Parens.

5. Ad Hollandum. 1602.

Tu non inuita gessisti bella Minerua,
Anglorum Pallas dum tibi ferret opem.
Fortunæ rota versa tua est, Mors (alter Vlysses)
Pallada surripuit, Palladiumque tuum.

6. Ad IACOBVM Regem Britanniæ, &c.

Owenus
im Hen-
ci 7. auus
Boreali
Vallia. Ia-
bus 1. ex
reali Bri-
nnia or-
s.

Aurea præfati venit iam Principis ætas,
Bruti indiuisum qui diadema gerat.
Et penitus toto diuisos orbe Britannos
Vniat, & palmam pacis in orbe ferat.
Vt qui pacificè sentit, iam dicere possit,
Omne Bonum nobis ex (a) *Aquilone venit.*

7. Ad Henricum Principem.

Spes Britonum, soboles tanto speranda parenti,
Dimidium matris, dimidiúmque patris.
Nobilium exemplar, sed vix imitabile, morum,
Quos cuncti, quamuis pauci imitantur, amant.
Inseuit-ne tibi pater hos ex traduce mores?
An dedit in mammis mater? vtrumque puto.

8. Βασιλικὸν δῶρον.

Nil opus autorem hunc; nihil hunc laudare libellum:
Hoc opus autorem laudat, hic Autor opus.

9. Ad

9. Ad Dominam Mariam Neuille Comitis Dorceſtriæ filiam, Patronam ſuam.

Dicit te ſpeculum formoſam, fama pudicam,
Mentitur ſpeculum nil tibi, Fama nihil.
Fama malum, quo non aliud Velocius Vllum,
Auſa tamen de te nil malè fama loqui.

10. De Cæcilia eiuſdem filiola. Ad eandem.

Nemo poteſt animi mores effingere pictor:
At tamen hæc mores monſtrat imago tuos.

11. Ad Lectorem candidum.

Optima, quæ bona ſunt, mediocria, quæ mala, dices
Carmina iudicio, lector amice, tuo.

Ad Lectorem nigrum.

Peſſima, quæ mala ſunt, mala, quæ mediocria, dices
Carmina cenſura, lector inique, tua.

12. Herculis biuium.

Sunt qui in quadriuij, triuijſque inſigniter errent;
Herculis in biuio maximus error ineſt.

13. De Virtute. Ad D. Mauritium Merick Cognatum & amicum ſuum.

Contemnit laudem Virtus, licet vſque ſequatur
Gloria Virtutem, corpus vt vmbra ſuum.
Eſt etenim Virtus aliquid, nil gloria: ſicut
Eſt aliquid corpus, corporis vmbra nihil.

14. Horologium vitæ.

Latus ad Occaſum, nunquam rediturus ad Ortum
Viuo hodie, moriar cras, here natus eram.

15. De Deo.

Tantus es, Euclides quantum comprendere neſcit,
Es Talis, qualem neſcit Ariſtoteles.

16. De

16. De Atheo.

Insipiens in corde suo, non est Deus, inquit:
Dixit, at hoc nullus credidit insipiens,
Insipiens negat esse Deum si nemo, quis ergo
Atheus est? nullum qui cupit esse Deum.

17. Caritas.

Vt nisi quæ sit amans, coniux est nulla fidelis,
Sic ibi nulla fides est, vbi nullus amor.

18. Dives & Lazarus.

Est in Euangelio, verum sine nomine, Dives,
Pauper vbi æternum, Lazare, nomen habes.

19. Crescite & Multiplicamini.

Primus homo fuerat primùm res vnica, postquam
Facta fuit mulier prima, fit ipse duo.
Diuisum postquàm Deus Euæ iunxit Adamum,
Ante velut fuerat, non duo, at vnus erat.
Multiplicauit eum primò Deus ergo, deinde
Vnit, vt posset multiplicare magis.

20. Vnio.

Vnio diuina est, Diuisio Dæmone nata:
Vnus enim Deus est, Dæmones innumeri.

21. Tres tentatores.

Tres, Caro, & immundus Mundus, Satanæque, Sophista,
Hic Logicus, reliqui Rhetores ambo boni.

22. Spiritus & Caro.

Spiritus hùc, illùc miserum Caro me trahit: in me
Diuisum imperium cum Ioue Cæsar habet.
Pax vobis, siquidem nos inter amabilis esset
Pax semel, in toto pax simul orbe foret.

23. Homo

23. Homo homini Lupus,
Homo homini Deus.

Humano generi Lupus eſt, Deus eſt homo. quare?
Nam Deus eſt homini Chriſtus, Adamque lupus.

24. Verbum Domini.

Pauca vident homines, Deus omnia præuidet, inde
Vanus homo loquitur ſæpè, Deuſque ſemel.

25. Via lata et anguſta.

Iuſſit ad Auguſtam magno conamine Vitam
Ire per Anguſtam littera ſacrà viam.
In latum te Anguſta locum niſi ſemita ducat,
Ducet in anguſtum te via Lata locum.

26. S. Ioan. Baptiſta.

Ant'iuit Chriſtum Baptiſta, vt nuncia Phœbi
Solem præcurrit lux, aperitque diem.

27. Autumnus.

Aufert arboribus frondes Autumnus & idem
Fert ſecum fructus, nos faciamus idem.

28. Miſeria vitæ.

Viuere quiſque diu, quamuis & egenus & ager,
Optat: id eſt miſerum ſe cupit eſſe diu.
Inuitus moritur miſer, & miſerabilis Irus,
Hoc eſt, inuitus deſinit eſſe miſer.

29. De Natura & Gratia. Ad D. Theodorum Priſe Theologum, Cognatum ſuum.

Natura obſcuram lucem, ceu Luna, miniſtrat,
Sol quaſi, ſplendidius Gratia lumen habet.

30. Catechiſmus.

Sunt credenda tibi Bis ſex, orandaque Septem,
Si ſaluus fieri vis, facienda Decem.

31. Dives,

31. Diues.

In cœlum diues cur rarò aſcendit? Auarum
Pœnitet expenſi, præterea nihili.

(a) Cic. pro Milone.

32. (a) O ſpes fallaces.

O res fallaces potiùs: ſpes verò fideles
Quæ vel ad extremum nos comitantur iter.

33. Redemptor.

Vnus Homo nobis moriendo reſtituit rem,
Vnus vt humanum perdidit antè genus.
Non ponebat enim rumores ante ſalutem,
Opprobrium cauſa factus, Adame, tua.

34. Spiritus Sanctus.

Vt ſemper veniunt ad candida tecta columbæ,
Ingreditur Sanctus candida corda Deus.

35. Fortitudo.

Scit ſapiens, vult cuique ſuum ius reddere iuſtus,
Qui facere hoc audet, Fortis habendus erit.

36. De Rege.

Lex ſine Rege velut lumen ſine Sole fuiſſet;
Rex ſine lege, velut Sol ſine luce foret.
Grex Regem primò legit, Rex cum grege legem
Condidit, hinc legem Rex regit, atque gregem.

37. Cambro-Britannus.

Tecum participant in nomine Scotus & Anglus,
Iam tu non ſolus, Walle, Britannus eris.

38. Anglo-Scoti.

Legibus inter ſe varij qua lege coibunt?
Iungat eos Regnis, (lex ea Summa) Salus.

39. Ad

39. Ad Regem.
Henricus Rosas. Regna Iacobus.

Candidus, Anglorum celebres, Rubeusque, colores
Secum Cadmaas conseruere manus.
Ouigeneque velut gemini, duo sydera, fratres
Alternas obeunt lucis in orbe vices.
Vtque dies noctis succedit, noxque diei,
Vtraque sic victrix, victaque sæpè Rosa est.
Donec qua Mater (a) *Cambrorum Mona vocatur,*
Insula quam Taciti non tacuere libri.
(Felix prole parens) Oweni (b) *Brittonis ortu*
Clara Θεϐ-δῶρον nomine, reque tulit.
Eius enim æterna princeps de stirpe, Rosarum
Altera cui conjux, altera mater erat
Post varios casus, & mille pericula regni
Connubio stabili junxit vtramque Rosam.
Quarum ne fierent aliquo diuortia casu,
Regna maritasti Tu, velut ille Rosas.

(a) Prouerb. Brittan. Mon mam Gymri.
(b) Hic non indignum notatu est. Britannico sanguini tergeminũ Britanniæ imperium occulto quodam fato restitutum 1. reg. Scotiæ per Stuartum. 2. regnum Angliæ per Tyderum; 3. imperiũ tõtius Insulæ per Iacobum 1. ex vtroque oriundum.

40 Apocalypsis Ioannis. Nap--

Nonaginta duos durabit mundus in annos,
Mundus ad arbitrium si stat, obitque tuum.
Cur mundi finem propiorem non facis? vt ne
Ante obitum mendax arguerere. Sapis.

41. Deus-Homo.

Nec sentire Deus, nec mortem homo vincere solus
Posset: vtrumque facit Christus, vterque fuit.

42. Mors.

Mors vitanda malo, sancto muitanda, malorum
Vltimus est finis, vel sine fine malum.

43. Deus.

Immensus Deus est, quia scilicet omnia mensus,
Innumerabilis est, Vnus enim Deus est.

44. Miraculum.

Miretur populus miracula nil mihi mirum est
Præter eum, solus qui facit illa, Deum.

45. Adami lapsus.

Theologis animam subiecit Lapsus Adami,
Et corpus medicis, & bona iuridicis.

46. Ad Adamum.

EVA parens mortis malo te falsa fefellit;
Cumque tuum strueret VÆ, *tibi dixit* AVE.

47. Ad Prædicatores.

Nuncius aurora, priùs vt se suscitet ipsum
Quàm reliquos, alas explicat ante suas.
Gallorum ritu, verbi sic præco feracis,
Vt moueas alios, Tu moueare priùs.

48. Tentator.

Sic, velut in muros mures, in pectora Dæmon
Inuenit occultas, aut facit ipse, vias.

49. Mortificatio.

Ad amicum quendam senescentem.

Mortuus vt viuas, viuus moriaris oportet,
Assuesce ergo priùs quàm moriare, mori.

50. Hodie.

Hoc quod adest Hodie, quod nomen habebat heri? Cras,
Cras Hodie quodnam nomen habebit? Heri.
Cras lentũ quod adest nunquam, nec abest procul vnquã,
Quonam appelletur nomine cras? Hodie.

51. Tibi

51. Tibi soli peccaui.

Subditus in legem peccat, Regemque, Deumque, (a) Psalm. 51.
Rex peccat soli, rex quia nempe, Deo.

52. Oratio.

Christus vti clausis penetrauerat ostia portis,
Sic cœli penetrant inuia claustra preces.

53. Mariæ Magdalenæ fletus. Ad cognatum & amicum suũ singularẽ D. Elizæum Wiss.

Vana videndo vagus quicquid peccauit ocellus
Abluit, erratis illacrymando suis.
Fallor, an hinc oculo plorandi infusa facultas,
Peccandi quoniam fons & origo fuit? Gen. c. 3. v. 6.

54 De Spe & Metu.

Ad amicum suum D. Robertum Bowyer.

Diuitia atque metus comites sunt, spes & egestas,
Res optanda tamen spes, miseranda metus.
Pauperis est sperare timereque diuitis; isto
Quàm sperare, equidem malo timere modo.

55. Mathusalem mortuus est.

Non vixisse diu vita est, at viuere vita est,
Quid iuuat ergo diu viuere, deinde mori?

56. De Iure & Iustitia. Ad amicum & popularem suum D. Rich. Treuor L. L. Doct.

Trita magis Iuris quàm Iustitiæ via, quanquam
Iuris iter longum, Iustitiæque breue est.

57. De hominum Intemperantia.

Ad D. Ioannem Gifford Medicinæ Doct. doctiss.

Qui fragilem longè cupimus producere vitam,
Luxuria vitæ cur breuiamus iter?
Nolumus, & volumus produci tempora vitæ,
Nolumus à nobis, malumus à medicis.

58. Ad Ponticum.

Pauper es? haud facile eſt fieri tibi Pontice ditem,
Diues es? ex facili ditior eſſe potes.

59. Phariſæi.

Dicunt nec faciunt, culpa eſt ea temporis huius,
Fiat quod dictum eſt, dicitur inde fides.

60. Libertas.

Si fælix eſt, qui quæ vult, habet omnia, quare
Velle ſolent homines quæ voluiſſe dolent?
Virtus libertas eſt optima maxima; ſolus
Ille poteſt vt vult viuere, qui bene vult.

61. Chriſtus Cuias.

Conceptus Nazareth, ortus tibi conſcia Bethlem;
Vt quot Natura, tot tibi ſint Patriæ.

62. Chriſtus crucifixus.

Erranti, pereunti, ægro, via, vita, ſaluſque,
Mors mortis pendes in cruce, cruxque crucis.

63. Crux Chriſti.

Crux Chriſtum tulit iſta, crucem Chriſtus tulit iſtam,
Pro nobis illum crux tulit, ille crucem.

64. Relligio.

Arbor amoena pio plantanda in pectore, cuius
In radice Labor, fructibus inſit Honor:
Primus in orbe Deos fecit timor, haud malè dictum,
Eſt etenim pietas prima, timere Deum.
Fel in radice eſt pietas; in vertice mel eſt,
Relligionis enim fons Timor, amnis Amor.

65. In Prodigum & Parcum.

Hic niſi poſt mortem veteri nil donat amico,
Ille nihil quod poſt funera donet, habet.

66. Coniuges

66. Coniuges.

Vxorem Vir amato, marito pareat Vxor,
Coniugis illa ſui cor, caput ille ſuæ.

67. Studium.

Amentes fiunt ſtudioſi ſcire ſtudentes,
Nemo fit inſanus, qui ſtudet eſſe Bonus.

68. Memento mori.

Mors *incertarum rerum certiſſima, cunctis*
Incertum quando, certum aliquando mori.
Nullus ab occaſu procul eſt homo, nullus ab ortu,
Nec tamen illius, nec memor huius homo.

69. B. Virgo.

Sponſa Dei, Patriſque parens, & filia fili,
Virgo, nec abſque Viro; mater, at abſque Viro.

70. Quod rarum non carum. Paradoxon.

Commune eſt Vitium, tamen eſt nil carius illo,
Res Vilis Virtus, rara ſit Vſque licet.

71. Bellua.

Præterſti ſpes nulla manet, ſpes ſola futuri,
Res abeunt ſine ſpe ſpes redeunt ſine re.
Dum nos præterits dolor angit, cura futuri,
Bellua quod præſens eſt capit, illa ſapit.

72. Ratio.

Rerum regina eſt ratio, naturaque mater.
Nam natura parit res, ratioque regit.

73. Natura.

Natura ingenuit rationem prouida nobis,
Naturam ratio nos iubet ergo ſequi.

74. παῤῥησία.

Libertas, infanda loqui, tibi sola videtur,
Libera lingua sat est cui tacuisse licet.

75. Ad Marcum. Problema.

Sis bonus, anne malus quid refert, Marce? premuntur
Iure mali, quasi vi; vi, quasi iure, boni.

76. In Antiquarios & Nouatores.

Stulta hac inuidia est, cui cuncta recentia sordent,
Inuida stultitia est, cui noua sola placent.

77. Mors Christiana.

Ducet ad æternam te mors breuis, vt via, vitam;
Vt mors Interitus non sit, at Introitus.

78. Ad Christum.

Anchora spei nostræ, nauis fidei, mare amoris,
Cœli Sol, Terræ Sal, animæque salus.
Morte tua letum deletum, mortua mors est,
Crederet at mortem quis potuisse mori?

79. Philautia.

Crimina qui cernunt aliorum, nec sua cernunt,
Hi sapiunt alijs, desipiuntque sibi.

80. Vitæ Sanctorum.

Sanctorum vitas legere, & non viuere frustra est,
Sanctorum vitas degite, non legite.

81. Patria.

Est domi vbique Bonus sapiens non exulat vsquam,
Omne solum forti patria, & omne salum.
Exilium est vbicunque malè est, patria est vbi contrà,
Patria vbique bonis, exilium quia malis.

82. In

82. In Atheum.

Prateriti tibi nulla Fides, ſpes nulla futuri,
Præſentis totum ſe tenet Vnus Amor.

83. In Hæreticos.

Aurum Virgilius de ſtercore colligit Ennij,
Ex auro ſtercus colligit Hæreticus.

84. Laudationis multiplex effectus: Ad Encomiaſticos.

Fit melior laudando Bonus, peiorque malignus,
Cautior aſtutus, ſimplicior ſtolidus.

85. Feſtina lente.

Nemo repentè bonus, lentè properare memento,
Virtutis quamuis ingrediare viam.
Vtile conſilium ſit inutile feſtinanti,
Colligo primò animum, corrige deinde tuum.

86. Inuidus & Stultus.

Deficit hunc ratio recta, illum mens bona, Verum
Cernere dum non vult ille, nec iſte poteſt.

87. Λόγος.

Sermo Dei totus Ratio eſt, Oratio noſter:
Sic λόγος eſt, loquitur quod Deus & quod homo.

88. Opinio.

Credere vult nemo, credi ſibi quiſque: fidemque,
Sicut amicitias, vtilitate probat.

89. Ars.

Natura in gremio Deus artes condidit, vt ſit
Vſque quod acquirat, quodque requirat homo.

90. Apologia Adami.

Cur ego peccati quaſi princeps arguor autor?
Non ego peccauj primus, at Eua prius.

91. Serpens.

Tentator tuus ipse, tuus deceptor es idem,
Te qui tentaret, tu nisi, nullus erat.

92. Semper eadem.

Vnus in orbe Deus semper, fuit, est, erit idem,
Cur non est eadem semper & Vna fides?
Vna fides velut Vna dies illuminet orbem,
Vnus Vt in cœlo Sol, & in orbe Deus.

93. Oratio mentalis.

Sit purum pectus domus oratoria, lector
Spiritus, & mundum cor, manuale precum.

94. Quinque vulnera.

Pharmaca sunt potiùs quàm Vulnera, Vulnera Christi,
Curat enim plagis Vulnera nostra suis.

95. Amicitia adumbrata.

Dum sol obscurum radijs illuminat orbem,
Est individuus corporis Vmbra comes.
Quamprimùm liquidus nebulis offunditur aer,
Ecce repentè tuum deserit Vmbra latus.
Te, bona dum splendet fortuna, sequuntur amici,
Vt te dum lucet sol, solet Vmbra sequi.

96. Virtus.

Non est in Verbis Virtus, at rebus inhæret,
Res sunt, non Voces Spes, Amor, atque Fides.

97. Rachel.

Sublatum natum quare fles? cumque dolore
Perdis eum, quem non absque dolore paris?

98. Salomon.

Prudentes quot sunt, tot sunt miracula mundi,
Nam mirabilius quid sapiente Viro?

At Salomon Septem ſenior Sapientibus, ergo
Octauus non eſt, primus at eſſe poteſt.

99. Spes.

Cùm mihi ſit caſus prudentia nulla futuri,
Quid ſperemue boni, quid metuamue mali?
Non deſpero tamen, cum ſpe mihi ſpiritus exit,
Producit vitam ſpes mihi longa brevem.

100. Ignorantia humana.

Viuere vix quid ſit noui; mirum nihil ergo,
Si quid ſit naſci, neſcio, quidue mori.

101. Chriſtus Via.

Ad cœlos vis ſcire viam tibi qua ſit eundum?
Ad te deſcendit cœlitus ipſa Via.

102. Fama.

Quarito virtutes, virtutum ſpernito laudes,
Nominis eſt etenim gloria, non Hominis.

103. Fides.

Pythagorea fides eſt inter dogmata Princeps,
Quicquid Pythagoras dixerat, Αὐτὸς ἔφα.

104. Æquanimitas.

Seu mortis venit, ſeu nondum venerit, hora,
Culpa eſt nolle mori, culpaque velle mori.

105. De Temporibus Nouiſſimis.

Tempora, ſi non erro, nouiſſima prima fuerunt,
Nempe nouum tempus, cùm nouus orbis erat.
Dic mihi iam, veterum lector ſtudioſe librorum,
Hoc tempus noſtrum ſit vetus, anne nouum?

106. Voluntas.

Vis bonus eſſe? velis tantùm, fieſque volendo:
Is tibi poſſe dabit, qui tibi velle dedit.

107. Ad Solem.

Phœbe bis octogies terra pulcherrime maior,
Innumerabiliter cùm videare minor.
Qui mihi tantillo vermi, Sol tante, videris
Tantulus, heu video quantulus esse tibi?

108. Virtus. Probitas.

Vir sapiens plerumque Bono est sapientior: esto,
Dummodo sit melior vir sapiente bonus.

109 Homo.

Cor, nisi cura, nihil; caro nil, nisi triste cadauer,
Nasci, agrotare est; viuere, sæpè mori.

110. Multiloquium. Ad Prædicatores.

Sermones crebri morum sunt signa malorum;
Nam quid opus verbis est, vbi facta vides?

111. Mors contra & secundum naturam.

Non priùs auferres prolem, quàm dura parentem,
O Mors, naturam si sequerere ducem.
Naturam in vita, naturam in morte sequamur,
Vult Natura hominem viuere, vultque mori.

112. Eloquentia.

Facundus non est qui multa, at qui bene dicit,
Vt nec fœcundus, qui mala gignit, ager.

113. Deus.

Vt prohibent oculum nebulæ discernere cœlum,
Sic videt ob mentis nubila nemo Deum.
Nemo Deum vidit, pauci audiuere loquentem,
Hinc tam rara (a) fides; at magè rarus (b) Amor.

114. Ad Ponticum.

Sæpè rogas, Quot habet annos? respondeo, Nullos,
Quomodo? quos habui, Pontice, non habeo.

115. Ad

115. Ad D. Carolum Riues Theolog. Doctorem veterem amicum. De Amore & Amicitia.

Natura à longa quod consuetudine differt,
Hoc ab amicitia, Carole, distat amor.

116. Principes. 1588.

Præ vobis pietatem & Religionis honorem,
Semper & antiquam fortis in ore fidem,
Religio sed vos augendi accendit Honoris,
Non restauranda Religionis Honor.

117. O tempora, O mores.

Cur accusat homo mores ac tempora, culpam
Moribus ascribens temporibusque suam.
Non in temporibus vitium est, aut moribus vllum,
Non vitiamur ab his temporibus, sed in his.

118. Philosophia.

Plurima scire volunt omnes, at credere pauci,
Hinc multi credant plurima, pauca sciunt.

119. Malum infinitum.

Mille modis morimur mortales, nascimur vno,
Sunt hominum morbi mille, sed vna Salus.

120. De Controuersiis.

Theologi certant, & adhuc sub iudice lis est,
O vtinam lis sub iudice tota foret.
Theologi certant, & adhuc de iudice lis est,
O vtinam lis de iudice sola foret.
Tanta vel in nobis vtinam lis esset Amoris,
Quantus in hoc lacero tempore Litis amor.

121. Christus in cruce.

In medio Christus latronum quando pependit,
Aut nunquam, aut Virtus tunc fuit in medio.

122. Temporis

122. Temporis filia.

Quod verum est, lateat quamuis, aliquando patebit,
Hinc & apud Graios nomen ἀληθὲς habet.

123. De Medicina & Iurisprudentia. Ad D. Henricum Martins Doctorem V. Iurisprudentiss. et D. Ioannem Gifford Doctorem Medicinæ peritissimum amicos suos.

Viuere naturæ si conuenienter amarent
Mortales, medica nil opus esset ope.
Si saperent homines, rixis, auidisque carerent
Litibus, & queruli garrulitate fori.
Sic incompositus post scrinia Bartolus iret,
Et mus illectum roderet Hippocratem.

124. Coniuges.

Discordes nos tota domus non continet ambos,
Concordes lectus nos tamen vnus habet.

125. Dies breuissima.

Vna dies nostræ Suprema breuissima vitæ;
Est etenim finis proximus ille dies.

126. Querimonia Virtutis.

Rarus amoris amor, virtutis nullus amator,
In pretio pretium nunc, in honore honor est.
Diuitiæ prostant, emiturque pecunia nummis,
Et sua iam virtus præmia vilis emit.

127. Durus pater.

Ingnatum quò dure parens es parcior, hoc es
Largior: huic moriens omnia namque dabis.

128. Oratio ad Deum in morbo.

Natura natura, Deus bone, cùm mihi posse
Viuere sustuleris, da mihi velle mori.

129. Ad litigatores.

Si Iudex tibi ſurdus erit, deſertus abibis,
Et fruſtrà amiſſa lite diſertus eris,
Iudicibus pluſquam iuri ſtuduiſſe iuuabit,
Hos tibi, quam leges, conciliato prius.

130. In Brunonium.

Inſtituere patres ideo ieiunia noſtri,
Vt caro Spiritui pareat, ille Deo.
Tu ſemper plena ſeruas ieiunia menſa,
Spiritus vt carni pareat, illa tibi.

131. Tempus.

Omnia fert ætas ſecum, aufert omnia ſecum,
Omnia tempus habent, omnia tempus habet.

132. Ceſſatio miraculorum.

Abbreuiata Dei, ſiquidem miracula ceſſant,
Eſt manus? an potiùs noſtra minuta fides?

133. Ad Irum.

Viuere te ſemper velles, tu viuere ſemper
Non potes: at ſemper viuere velle, potes.
At cùm tam miſerè viuas, ego neſcio quare,
Velle licet poſſis viuere, poſſe velis.

134. Scientia.

Iudice me ſoli, ſemperque perinde beati,
Sunt quicunque ſciunt plurima: quique nihil.

135. Chriſtus.

Finis noctis vt eſt aurora, & origo diei,
Tu finis mortis, fonſque ſalutis eras.

136. Quis Tu?

Queis oculos videam ipſe meos, oculi mihi deſunt,
Qua mentem videam, mens mea mente caret.

Si Meni, Vna mei pars optima, neſcio quid ſit,
Vnde tibi poſſum dicere, ſim quid Ego?

137. Regnum Cœlorum.

Regnum cœlorum, quo non patet amplius Vllum,
Cur adtam paucos pertinet? arcta Via eſt.

138. Dolor & voluptas.

Cor corpuſque dolor præſens grauat Vſque, futurus
Suſpenſum cruciat, praterituſque iuuat.
Præſens prateritо iuuat empta dolore Voluptas,
Venturo præſens empta dolore nocet,

139. Petrus.

Vltimus in Solyma Kaiphas fuit Vrbe ſacerdos,
Vt perhibent, Roma primus in Vrbe Kephas.

140. De Somno.

Si ſomnus nihil eſt niſi mors, nil mors niſi ſomnus,
Quo plus in Vita dormio, Viuo minus.

141. Roma.

Incepto fratrem Cain orbe occidit Abelem,
Incepta fratrem Romulus Vrbe Remum.
Roma Remi polluta recens, Vt mundus Abelis
Sanguine, Principium eſt Orbis, & Vrbis idem.

142. Hominis perfectio.

Vniuſcuiuſque rei perfectio ſumma
Eſt ad principium poſſe redire ſuum.
Tunc igitur perfectus homo ſummeque beatus,
In cœlum & terram quando reuertar, ero.

(a) Luc. c. 17. 143. (a) Domine adauge fidem noſtram.

Non augenda fides, potiùs minuenda Videtur,
Vix cùm ſint homines tot, quot in orbe fides.

Sortitur

Sortitur ſibi quiſque fidem, ſibi quiſque magiſtrum,
Nunquam plus fidei, perfidiaque fuit.
Domine, diminue fides noſtras.

144. In Auarum.

Improbus Herculeum, Nihil Vltrà, tranſit auarus;
Plus Vltrà Carolo ſemper habere cupit.

145. Bonum tranſcendens.

Tranſcendit genus omne Bonum, nulliſque tenetur
Finibus; eſt igitur nullus in orbe Bonus.

146. Omnia vanitas.

Deſleret mores, ſi Viueret, Heraclitus,
Noſtraque rideret tempora Democritus.
Quanquam ad ridendum curas & inania mundi,
Splenis Democritus non ſatis Vnus habet.
Ad caſus hominum lacrymarum rore rigandos,
Heraclite oculi non ſatis ambo tui.

147. In Epicureos.

Sæpe ego de Veneris iuuenes breuitate querentes
Audiui, & Vita de breuitate ſenes.
Vita Voluptatis breuis eſt, Vitaque Voluptas,
Qui pariter parui pendet Vtramque, ſapit.

148. Opera.

Qui bene fecerunt, illi ſua facta ſequentur;
Qui malè fecerunt, facta ſequentur eos.

149. Initium ſapientiæ Timor.

Speraret cœlos nemo, ſi nemo timeret
Infera; prudenti ſpem facit ipſe metus.

150. In Battologum.

Non contentus eo, doctas quòd inanibus aures
Vocibus, & tempus garrulitate teras.

Poſt

Post longo enectum ſermone, leuique popellum,
Temporis aggrederis de breuitate queri.
Oxonium redeas, meliùs diſtinguere diſcas.
Sermo quidem longus, non breue tempus erat.

151. In eundem.

Nulla ſat Vt Tulli eſt oratio longa diſerti.
Sic tua Batte breuis concio nulla ſatis.

152. In Polytheos.

O ſtolidæ gentes, quæ Vos dementia cepit,
Plures quàm mundos, eſſe putare Deos.

153. De Ingenio et ſtudio.

Ingenium ſtudio ſi non acuatur, hebeſcit,
Vt Telum, aſſiduam cos niſi præſtet opem.
Ingenium ſtudijs alitur, teritur quoque, ſicut
Tela terendo acuit cos, acuendo terit.

154. Noſce teipſum.

Qualis ſit, talem ſe nemo intelligit, atqui
Se meminit puerum Vir, iuuenemque ſenex.

155. Ars longa, vita breuis.

Vt ſolidè ſapiat, nulli ſua ſufficit ætas,
Mors priùs à tergo, quàm ſapiamus, adeſt.

156. In Moranum Senem.

Non diſcenda modò, ſed dediſcenda ſuperſunt
Multa, Morane, tibi, ſi bonus eſſe Velis.
Dediſcendo bonus, diſcendoue quomodo fias?
Difficile ætati cùm ſit Vtrumque tuæ.

157. Ad D. T.

Dupliciter miſer es, quia fœlix antè fuiſti,
Dupliciter fœlix qui fuit antè miſer.

158. Omnes

158. Omnes quærunt quæ ſua ſunt.

Non quærit Chriſtum Laicus, ſua commoda quærit,
Nec tu τὸν χριςὸν, Clere, τὸ χρηςὸν amas.

159. In Brunonium.

Cui peſtis teſtis diuina credita ira,
Tam bene, Brunoni, qua ratione Vales?
In promtu ratio eſt, qua non capitalior Vlla
Eſſe poteſt, patriæ peſtis ipſe tuæ.

160. Reſpice finem.

Reſpice principium potius, ſed proſpice finem,
Cœlum ſuſpiciens, deſpiciensque ſolum.

161. Senſus. Ratio. Fides, Caritas. Deus.

Nil ſenſus ratione carens, Ratio fidei expers,
Nil ſine Amore Fides, nil Amor abſque Deo.

162. De Prudentia. Ad amicum ſuum D. Thomam Bridges.

Vtilis in rebus Prudentia ſemper agendis,
Vna eſt Virtutum Ludimagiſtra trium,
Nempe bonum in Vita quid ſit, Prudentia monſtrat,
Vt Logice, Verum quid ſit in arte, docet,

163. Ad Parentes.

Sum tua, care pater, tua ſum caro, mater, in Vna
Carne mea duo Vos eſſis, & Vna caro.

164. Prudentia & Fortitudo.

Prudentis cauiſſe Viri eſt mala, ferreque fortis
Vt mala non metuat iſte: nec ille ferat.

165. In ſudore vultus tui.

Mandere qui panem iubet in ſudore diurnum,
Non dabit æternas, abſque labore, dapes.

166. De Fide & Caritate. Ad amicum & cognatum ſuum D. Audoenum Gwyn. Theolog.

Arbor vti plantanda prius quàm fructus habendus.
Inter virtutes prima docenda fides.
Vita fide paritur, tamen haud ſine amore, vt egenus
Spe viuit, ſed non abſque labore tamen
Prima fides igitur, princeps amor eſt, quia magna eſt
Credere, ſed virtus maior amare Deum.

(a) Math. c. 5. v. 29. 167. (a) Si oculus tuus dexter. &c.

Si quoties peccant dextra effodiantur ocelli,
Mundus in exiguo tempore luſcus erit,

168. Aduerbia Chriſtiana. Ad amicum ſuum D. Io. Toruey archidiaſculum Couentrenſem.

Adiectiua parùm proſunt, aduerbia multùm,
Non bona tam penſat quàm benè facta Deus.

169. Vitæ breuitas.

Infanti nondum nato par omne futurum
Iudico, defuncto, præteritumque ſeni.
Tollito præteritum de vita, tolle futurum,
Quantillum vitæ, quod tibi reſtat, erit?

170. In Aulum.

Maiorum nunquam, Aule, legis monimenta futurum,
Mirum eſt poſteritas, ſi tua ſcripta legat.

171. Tempus.

Tempus edax rerum, nos, & terit omnia tempus,
Nos terimus tempus, tam ſumus ergo pares.

172. Abundans Cautela. Ad D. Michaelem Heyden amicum ſuum.

Nil temerè facias, timidè nihil, omnia cautè,
Cuncta citò, ſeroni, ſubitoque nihil.

Nil

Natura timidos? fortem prudentia reddet,
Nemo cauenda timet, qui metuenda cauet.

173. Ioannes ad oppositum.

Concurrat Geterum licet in te turba, potes tu
Hac omnes Gna Gincere Goce, Nego.

174. Iustificatio.

Iustificant hominem sua facta, fidesne fidelem?
Iustificat solus facta, fidemque Deus.

175. Dies Iudicii

Quo respondebunt homines, & ad omnia, & omnes,
Iudicio tanto nam satis Gna dies?

176. Ad Marianum.

Oderant peccare boni Girtutis amore
Sunt igitur pauci nunc, Mariane, boni:
Improbitas tanti, probitas tam denique parui
Penditur, Gt probrum panè sit esse probum.

177. M. Magdalenæ fletus.

Surgunt ex Gno fontes duo monte perennes,
Vnde duplex salsa labitur amnis aqua.

178. De anima.

Cœlitus orta mihi mens, non ex traduce, nam si
Corpore cum reliquo mens oritur, moritur.

179. In Marcum.

In lecto tua Gota facis, resupinus adoras,
Quid mirum, ignauas, Marce, perire preces?
Orantis quasi non orantis inania Gerba
Sic audit, quasi non audiat illa, Deus.

180. Infernum.

Vt niger in niueum nulla redit arte colorem
Spectat ab inferno sic Gia nulla retrò.

181. Ad amicum Pauperem.

Est malè nunc? Vtinam in peius fors omnia vertat.
Succedunt summis optima sapè malis.

182. Partes mundi.

Diuiditur totus partes in quatuor orbis,
(a) Iudaica. Christiana. Mahometana. Pagana. *Orbis quot partes, sunt tot in orbe (a) Fides.*

183. Discordiarum causæ.

Sensus quemque suus, Ratio sua quemque gubernat,
Velle suum cuique est, & sua cuique Fides.
Velle suum cuique est, fratrum hinc discordia, vt inter
Fratres conueniat, nil nisi velle deest.

184. Liberalis.

Vir iustus dat cuique suum, sed te dare oportet
Diuitibusque suum, pauperibusque tuum.

185. Temperans.

Qui rerum nouit causas, ac tempora seruat,
Temperat affectus, ordinat acta, sapit.

186. Sapiens.

Fata regunt fatuos, sapiens dominabitur astris,
(b) 1. Sapientia. *Non fatum, at fato (b) se regit ipse suo.*

187. Infans Anonymus ante baptismum mortuus.

Mortuus heu! nec lotus aqua, nec nomine notus,
Non habui nomen quod tibi Christe darem.
In libro vitæ me sine nomine scribas;
Spes est in solo nomine nostra tuo.

188. Adulator & Inuidus.

Zoilus & Gnatho non re, sed nomine distant,
Virtutem ille bonis inuidet, iste malis.

189. Amor

189. Amor & amicitia.

Nodus amicitiæ rumpendus propter amorem;
Propter amicitiam non violandus amor.

190. Petrus & Paulus.

Imperium gladio, ſed opes ſub claue tenentur,
Ditior eſt Paulo ſcilicet inde Petrus?
Eſſe inopem, Diuum ſua dicit epiſtola Paulum;
Hoc ſanctus de ſe nullibi Petrus ait.

191. Socrates.

Nil ſcis, vnum hoc ſcis; aliquid ſcis, & nihil ergo;
Hoc aliquid nihil eſt; hoc nihil eſt aliquid.

192. Homo.

Plorabas cùm natus eras; fuit ergo voluptas
Nulla tibi naſci; cur dolet ergo mori?

193. The winding ſheete.
Ad Paulum Sepultum.

Ex vtero matris veniſti nudus in orbem;
In terram tectus ſindone, Paule, redis.
Plus auſers igitur tecùm, quàm, Paule, tulisti,
Plus reddis matri quàm dedit illa tibi.

194. Ad lectorem aulicum.

Si ſapiant hic multa ſcholam, perpauca ſed aulam,
Scito quòd hæc aula ſcripſimus, illa ſchola.

195. Prudens Simplicitas. Ad amicum amiciſſimum D. Ioan. Clapham.

Vt nulli nocuiſſe velis, imitare columbam;
Serpentem, vt poſſit nemo nocere tibi.

196. Oculi Reipublicæ.

Lex & Religio iunxerunt fœdera, prauas
Hæc hominum Mentes comprimit, illa Manus.

197. Ad D. Ioannem Gifford Medicinæ Doctorem peritiſſimum.

Artis Apollineæ quòd ſis, Gifforde peritus
Haud mirum; noſtri corpus enim ipſe tuum.
Si non Galenus iubet hoc, at doctus Apollo
Iuſſit, Apollineum γνῶθι σεαυτὸν erat.

198. Cornicula. Anſer.

Cornicula.

Altera me in terris non eſt facundior ales.

Anſer.

Tu me plus loqueris, plus ego ſcribo tamen.

199. Miſeria Iob.

Diuitias Iobo, ſobolemque, ipſamque ſalutem
Abſtulit, hoc Domino non prohibente, Satan.
Omnibus ablatis, miſero tamen vna ſuperſtes,
Quæ magis afflictum redderet, vxor erat.

(a) Templum Diui Pauli, & Monaſterium Sancti Petri.

200. (a) Paules and Weſtminſter.

Fiſcus ad Occiduum ſtat Regius, & Fora Petrum,
ALBA nec à Petro Principis AVLA procul.
Ad diuum Verbi præco myſteria Paulum
Explicat, & merces Bibliopola ſacras.
Omnia conueniunt, ſit Paulus & hic, Petrus illic;
Ditior hic Paulo, Doctior ille Petro.

201. In Coniuratores qui 5. Nouembris 1605. ſubiecto pyrio puluere curiam Weſtmonaſterienſem diſſlare inſtituerant.

Ex ima celſum tellure laceſſere cœlum,
Eque loco ſuperos inferiore Deos;
Quid, ſi non hoc, eſt, imponere Pelion Oſſæ,
Et turrim in terris ædificare Babel?

Atque

Atque iterum in cineres Troianam vertere gentem,
Inque tenebroſum voluere cuncta Chaos?

202. In eoſdem.

Ergo nouam in cineres voluiſtis vertere Troiam,
Periuri fato quo periere Phryges?
Non fuit infando lux Martis ido ea fato,
Mercurij cinerum nam ſolet eſſe Dies.

203. Rex ad Britanniam.

Fama meæ mortis nuper tibi nuncia venit.
Nolito famæ credere, crede mihi.

204. Ad Angliam de Vnione Britannica.

Interna aterna Britones iam pace fruemur,
Ternus enim populus qui fuit, vnus erit.
Walliæ cui vallum contigit, Scotia ſcutum,
Anglia, ſecuram iam licet eſſe tibi.

205. Ad Tho. Neuille D. Mariæ Neuille maximæ ſpei & optimæ indolis filium.

Orte Neuillorum puer alto à ſanguine, dulci
Pingitur in vultu cuius vterque parens;
Exprimis en mores, non corpora ſola parentum,
Matris virtutes, ingeniumque patris.

206. In obitum Nobiliſſ. D. Caroli Blunt Comitis Deuoniæ. 1606.

Carole, laudandus dubito magis, anne dolendus,
Elogio dignus ſis Elegone magis.
Mortuus es; de te multi iam multa loquuntur,
Optima quæque boni, peſſima quæque mali.

207. Ad Lectorem.

Quæ legis hic, ſunt curta Epigrammata, ſunt quoque pauca;
Nam ſi multa forent curtula, longa forent.
Quæ legis hic, ſunt pauca Epigrammata, ſunt quoque curta;
Nam ſi longa forent paucula, multa forent.

208. De Viua Voce, & Scriptis.

Sit Verbum Vox Viua licet, Vox mortua Scriptum;
Scripta diu Viuunt, non ita Verba diu.

Tertij libri Epigrammatum.

FINIS.

Anagramma nominis Autoris
à D. D. T. inuentum,
Ioannes, Audoenus.
Ad annos Noe viues.

De eodem Diſtichon.
Ad Autorem.

Nominis hoc Anagramma tui de te puto falſum.
Verum de libris auguror eſſe tuis.

D. T.